

FJÄRDE INSEGLET

God kväll! Vi böjer våra huvuden nu bara ett ögonblick i bön.

² Vår nåderike och himmelske Fader, vi närmar oss Dig igen ikväll nu i Herrens Jesu Kristi Namn, för att tacka Dig för ännu en dag. Och vi ber nu om Dina välsignelser över mötet ikväll. Låt Den Helige Ande komma och ge oss tolkningen av de här sakerna, som vi så flitigt söker efter! Å, Gud, må det vara så dyrbart, att vi allesammans kan ha gemenskap omkring Ordet på ett sådant sätt, att vi, då vi går härifrån, kan säga: "Var inte våra hjärtan brinnande i oss, då Han talade med oss på vägen?" Vi tackar Dig för vad Han har varit för oss och litat på, att Han kommer att förbli hos oss, då vi reser vidare, för vi ber om det i Jesu Namn. Amen.

³ Så glad att få vara tillbaka i Herrens hus ikväll, i tjänst igen! Och vi är glada. Jag är så glad, att . . .

⁴ Tänkte bara, att det här inte skulle komma, men det gjorde Det till slut. Och så är jag så tacksam, för att det är det sista med de där fyra hästryttarna, vilket jag tror är ett av Huvudbudskapen till Församlingen i den här tiden.

⁵ Jag vet inte, vad Det Andra är. Jag tar det bara dag för dag, precis som Han uppenbarar Det. Jag försöker att — att ge Det genom . . . Så, som Han ger Det till mig.

⁶ Tycker Ni om välsignelsen? [Församlingen säger: "Amen." — Utg.] Har Ni lagt märke till, hur Det bara, i samverkan med de där församlingstidsåldrarna, hur Det precis exakt passar precis fullkomligt ihop med dem? Det är så, det . . . För mig visar det, att det är — det är samme Helige Ande, som gav församlingstidsåldrarna, samme Helige Ande, som sedan ger Det Här, ser Ni, för det smälter samman, alltsammans en enda stor Guds åtgärd, då Han visar Sig på olika sätt.

⁷ Man lägger märke till, att då Han visade Sig för Daniel i synerna, skulle det vara en framställning av en enda sak, liksom en — en get på det här stället eller kanske ett träd. Och på nästa ställe skulle det kunna vara en staty. Och — och — och saker, som Han gjorde, då Han skapade det, samma sak hela tiden, bara för att vara säker på, att vi inte missar det.

⁸ Nu var det förvisso spännande för mig för bara några ögonblick sedan, jag talade med en liten dam, som satt här, omkring åttiofem år gammal. Och hon . . .

⁹ För inte så länge sedan, precis innan jag for för att fara västerut, fanns det en — en liten flicka uppe i Ohio, som var, tror jag, döende i sista stadiet av leukemi. Leukemi är cancer

i blodomloppet, nu. Och å, den lilla var, vet Ni, i ett sådant fruktansvärt tillstånd, att det inte fanns något hopp alls för henne längre. De gav henne mat intravenöst, med en operation. Och så var de en riktigt fattig familj. Och de . . .

10 Fru Kidd här och broder Kidd, de berättade för dem om, att Herren svarade på bön så mycket. Och de kom tillsammans, tror jag, och lejde någon och förde ner den lilla flickan. Och hon var en mycket vacker liten flicka, omkring, å, sex, sju år gammal. [En syster säger: "Nio år." — Utg.] Nio år. Och — och hon var där bak i rummet. Och . . .

11 Och då vi gick inför Herren, gav Den Helige Ande henne ett ord. Och de var tvungna att ta henne och måste ta henne och ge henne mat, Ni vet, på det där sättet. Och då hon for härifrån, ropade hon efter en hamburgare, och att få äta sin mat genom munnen. Och de gav henne hamburgaren och fortsatte bara med att ge henne mat naturligt.

12 Inom kort, efter några dagar, tog de tillbaka henne till doktorn. Och de . . . Doktorn kunde helt enkelt inte förstå det. Han sa: "Liksom om det inte var, inte ens var samma flicka." Han sa: "Å, det — det finns inte ens ett enda spår av leukemi av det, ingenstans, ingenstans alls." Så, och hon var döende. De hade redan gett upp hoppet om henne, gav henne bara mat intravenöst. Hon hade redan blivit gul. Ni vet, hur de blir. Och så. . . Och nu är hon i skolan och leker med de andra barnen, precis så lycklig hon kan vara.

13 Påminner mig om ett annat sådant fall. En dag, jag kom just hem, det var en. . . Om jag inte misstar mig, var de antingen episkopaliska eller presbyterianska människor, som hade tagit med sig en liten flicka från Kansas. Och doktorerna hade gett upp hoppet om henne, hon hade leukemi. Och de gav henne, tror jag, fyra dagar att leva, hon hade blivit så dålig. Så de sa, att de bara skulle använda de där fyra dagarna till att komma över hit genom snödrivorna osv. tvärs över landet, för att hon skulle få förbön. Och farfadern, en äldre man, som såg mycket fin ut, var gråhårig.

14 Och de hade redan haft henne två dagar här nere i ett litet motell. Jag — jag tror inte, att det står kvar där nu, på den här sidan om Silver Creek. Och så for jag ner den där kvällen för att be för henne. Det var tidigt om morgonen. Jag kom in den där kvällen från en plats utanför staden och for ner. Och den gamle fadern . . . Farfadern gick på golvet. Och modern försökte ta hand om barnet.

15 Och medan jag böjde knä för att be, uppenbarade Den Helige Ande en hemlighet för mig, som fanns mellan modern och fadern, om någonting de hade gjort. Jag tog dem åt sidan och frågade dem om det. De började gråta och sa: "Det är riktigt."

16 Då tittade jag tillbaka och jag fick se den lilla flickan hoppa rep, gå och leka. Och det lilla barnet, nu . . . Efter omkring tre veckors tid skickade de mig bilden av den lilla flickan, tillbaka i skolan, hoppade rep och hade ingen leukemi alls.

17 Nu är de där vittnesbörden absolut äkta sanning, nu, ser Ni. Så vår Gud är så verklig, ser Ni. Vi bara tjänar Honom och — och tror på Honom. Och — och jag — jag vet, att Han är verklig.

18 Nu försöker jag så gott jag kan, nu, och under tiden arbetar någonting invändigt ibland oss Sig igenom. Och nu ska vi ikväll försöka att genom Guds nåd ta det här Fjärde Inseglet och se efter, vad Den Helige Ande kommer att ha att säga till oss i Det.

19 Nu tänker jag läsa ur Uppenbarelsebokens 6:e kapitel och börja med den 7:e versen, 7:e och 8:e. Det är alltid två verser, den första är tillkännagivandet, och den andra versen är, vad han såg.

Och då han hade öppnat det fjärde inseglet, hörde jag det fjärde — fjärde väsendets röst säga: ”Kom och se!”

Och jag tittade, och se, en blekgul häst, och namnet på han, som satt på honom (som satt) var Döden, och Dödsriket följde . . . honom. Och makt gavs åt dem över jordens fyra delar till att döda med svärdet, och med hunger och med död och med jordens vilda djur.

20 Må nu Herren hjälpa oss nu att förstå Det Här! Det är en gåta.

21 Bara en liten förhandsvisning nu, för att göra en återblick, liksom vi gjorde med församlingstidsåldrarna, de här ryttarna och de här brytandena av de här Inseglen. Så vi nu bara får det i vårt minne, prata litet grand tills vi känner, att rätta tiden är inne att tala.

22 Nu har vi lagt märke till det, nu, att brytandet av Inseglen, det är Återlösningens förseglade Bok. Och så är Boken hoprullad liksom en bokrulle, precis som den gamla metoden var.

23 [Broder Branham illustrerar hoprullandet och förseglingen av en bokrulle genom att använda pappersblad. — Utg.] Det var inte en bok av *den här* typen, för den här har bara helt nyligen kommit fram, den här sortens böcker, på de sista, å, jag antar hundrafemtio åren eller någonting, tvåhundra. Och då rullade de ihop den, lämnade sedan änden lös. Liksom jag berättade för Er, hur det gjordes, och Skriftställen, där man kan finna det och i Jeremia osv. Sedan rullades den nästa omkring, så lämnades änden lös och *så där*.

24 Och vart och ett var ett Insegel. Och det var en sjufalt förseglad Bok, och den var en . . . Ingen . . . Då de var . . . Det var Återlösningens sjufalt förseglade Bok. Ursäkta mig!

25 Och så var ingen i Himmelen eller på jorden eller under jorden värdig att öppna Den eller ens att få titta på Den. Och

Johannes grät, för att han inte kunde finna någon människa . . . För om den där Boken inte togs ur handen på den ursprunglige Ägaren . . . Dit den hade förlorats av Adam och Eva, och återgått, sedan de hade förverkat sina rättigheter enligt Ordet, löftena, sitt arv.

²⁶ De, kom ihåg, att de regerade jorden! Han var en — han var en amatörgud, för han var en Guds son. Och en Guds son är en — en — en amatörgud. Det där är nu inte i strid mot Skriften. Jag vet, att det låter underligt.

²⁷ Men Jesus sa: "Om Ni kallar dem, som Guds Ord kom till. . ." Och vad kommer Guds Ord till? [Församlingen säger: "Profeter." — Utg.] Profeterna. "Om Ni kallar dem, som Guds Ord kom till, för 'gudar', hur kan Ni fördöma mig, då jag säger, att jag är Guds Son?" Förstår Ni?

Och nu var de gudar.

²⁸ Och Du, man, om Du föds i Ditt familjenamns familj, är Du en son och en del av Din far.

²⁹ Och då — då synden kom in, fann vi, att människan for över till andra sidan av avgrunden. Och — och blodet av tjurar och bockar övertäckte, men förlät inte. Ända tills det verkliga blekmedlet kom, som kunde ta syndens fläck och bryta ner den fullständigt och skicka tillbaka den över dess ursprunglige förvrängare, som var Satan.

³⁰ Då den kom tillbaka till Satan, får han vänta på sin eviga utplånings tid. Det där visar nu, vad vi tror på. Vi tror, att han absolut kommer att förintas och utplånas.

³¹ Jag tror, att synden kommer att upplösas. Och då den är bekänd på Jesu Kristi Blods grund, är det liksom att droppa en droppe svart bläck i en massa Clorox-blekmedel. Det bara sönderdelar det i kemikalierna och skickar det raka vägen tillbaka dit det kom ifrån. Förstår Ni? Och det är så, Jesu Kristi Blod gör.

³² Då flyttar detta en människa till andra sidan avgrunden igen, som en Guds son. Förstår Ni? Och då — då blir han en — en . . . Å, han till och med . . . Guds skapande kraft är i honom. Och åtminstone närhelst Gud kan bjuda, att det ska ske, kommer det att göras. Och vi kommer tillbaka. Så att då . . .

³³ Moses, under tjurarnas blod, och då han mötte det där Ljuset, Eldstoden i den där brinnande busken. Och han stod där nere i ett uppdrag, som Gud hade gett honom. Och han var profet. Och då Herrens Ord kom till honom, talade han, och saker och ting skapades till och med genom Ordet. Förstår Ni?

³⁴ Om det nu gör det under detta blod av tjurar, hur är det då med Jesu Blod? Det övertäckte inte, utan förlät den helt och hållet. Och man står i Guds Närhet som en återlöst son. Nu, ser Ni, är Församlingen långt bortom sin levnadsstandard. Och jag

tror, att alltför många gånger går vi omkring och söker istället för att verkligen komma ut och se problemet i ansiktet.

Jag har någonting, som jag vill säga, och jag — jag kommer att göra det, då den tiden kommer.

35 Och lägg nu märke till, att det är något fel någonstans i församlingarna! Och jag tror, att det är samfundssystemen, som har förvridit folks sinnen osv., så att de inte vet, hur de ska göra det. Det är riktigt.

36 Men vi har lovats, att det skulle uppenbaras. Och nu finns det Sju Insegel, som den här Boken är förseglad med. Och de där Sju Inseglen, nu . . .

37 Och sedan, efter att de här Sju Inseglen är avslutade, finner vi i Uppenbarelsboken 10, att det var sju mystiska Åskdunder, som Johannes hade fått i uppgift att skriva om, men sedan blev förbjuden att skriva om dessa. Och vid tiden för de där Åskdundern, finner vi, att Kristus, eller: "Ängeln kom ner med en regnbåge, och satte Sina fötter på landet och havet och svor, att tiden hade runnit ut, vid den tiden."

38 Och sedan finner vi — finner vi, att i uppenbarandet av Inseglen, så hade Lammet lämnat Sin medlaruppgift som Förebedjare och hade nu kommit fram för att göra anspråk på Sina rättigheter, alla som Han hade återlöst genom Sin död.

39 Och så kunde ingen öppna Boken. Ingen förstod Den. Det var en Återlösningens Bok. Och Gud Fader, Anden, hade Den i Sin hand, för Kristus var på Tronen som Medlare, den ende Medlaren. Därför kunde det inte finnas något helgon, någon Maria, någon Josef, någonting annat på det där altaret, för det var Blod. Och enbart Jesu Blod kunde åstadkomma försoningen, så ingenting annat kunde stå som Medlare. Det är riktigt. Det fanns ingenting annat.

40 Så hela den här idéen om att be till Judas för politiken, och be till Sankta Cecilia för någonting annat, det där är nonsens. Det är inte . . . Jag — jag säger inte, att de där människorna inte är ärliga och uppriktiga. Jag säger inte, att man inte är uppriktig i det man gör, om man gör det. Men man har fel, man har — man har uppriktigt fel. Och vad som helst . . .

41 De säger: "Nåja, den här — den här Ängeln, denne — denne visade sig för Sankt Bonifer och sa *så här, så där*, och det *andra*. Och de skulle säga *så här*." Jag tvivlar inte alls på det där i mitt sinne, om att någon såg synen. Jag — jag tvivlar inte på, att Joseph Smith såg synen, men den stämde inte med resten av Ordet. Så därför är det fel för mig. Förstår Ni? Det måste stämma med resten av Ordet.

42 Det är så med församlingstidsåldrarna och Inseglen och hela resten av Den. Och då någon tror, att han har de där Sju Åskdundern, om det inte stämmer överens med resten av

Ordet, är det något fel. Förstår Ni? Det måste komma, SÅ SÄGER HERREN, för *Det Här* är Boken. *Det Här* är Jesu Kristi Uppenbarelse i Sin helhet.

Nu tror jag — jag tror att Lammet kom fram.

⁴³ De visste inte. Johannes grät. Han kunde inte finna någon i Himmelen, på jorden, för alla var på den andra sidan avgrunden, ser Ni, synden. Det fanns ingen människa. . . Och en Ängel, naturligtvis skulle Han vara värdig, men då allt kom omkring, måste det vara en Släkting. Det måste vara en mänsklig varelse. Och det fanns ingenting sådant, för varenda man hade fötts genom sex.

⁴⁴ Han måste skaffa Sig En, som fötts utan det. Så Gud själv skaffade Sig det i jungfrufödelsen och blev Emmanuel. Hans Blod var, tja, den Ende, som var värdig. Sedan, då han kom till andra sidan av den här avgrunden, själv, och betalade priset och skapade en väg åt resten av oss, då satte Han Sig ner för att vara Medlare. Och Han har suttit kvar där.

⁴⁵ Och Boken har faktiskt varit stängd hela den tiden. Den finns där, men Den är fortfarande i symboler. De såg Den. Johannes såg Den också. Tillkännagivandet, då den förste kom fram, han sa: "En vit häst gick ut, han hade en ryttare på sig, hade en båge i sin hand." Det där är en symbol. Det där är inte uppenbarat. Nej. Det är bara en symbol. Och vad beträffar vilken man som helst på jorden, så var det allt, han kunde säga. Det är riktigt. Han kan snubbla och stappla, utan tvivel, träffad någonstans *här* eller *där*, och efter en stund.

⁴⁶ Men då finner vi, att i Uppenbarelseboken: "Vid den sjunde ängelns Budskap skulle hemligheterna (alla hemligheterna med Den) redan vara uppenbarade vid den tiden." Det där är nu Uppenbarelseboken 10:1-7, att det skulle vara uppenbarat vid den tiden, vid den tiden då Han gjorde det.

⁴⁷ Så låter de Sju Åskdundren höra sina underliga röster, och Johannes tänkte skriva. Men Johannes visste, vad det var, men han — han skrev det inte, för han blev förbjuden att skriva Det. Det där är absolut och helt och hållet en hemlighet. Det är inte ens i en symbol eller någonting. Vi vet bara, att Han. . . Det dundrade, det är alltsammans.

⁴⁸ Och då vi nu studerar det här, nu, så glöm nu inte söndagen, rättare sagt söndag förmiddag! Vi lät helbrägdagörelsemötet utgå för att få svaren på — på människornas frågor. Nu vill jag, att Ni ska få ha en fråga om de här Sju Inseglan, om den bekymrar Er, någonting som Ni inte förstår. Låt oss ha det ifråga om de Sju Inseglan! Då kan jag se på lördag kväll, om det är tillräckligt för att — att besvara dem eller inte, ser Ni. Och så just nu, säg bara, tja, om någonting annat, eller: "Bör jag göra *det här*?" Eller — eller man kanske hade en dröm. De där, de är allesammans värdiga saker, nu, kom ihåg det! Det är värdiga

saker. Men låt oss stanna kvar hos de Sju Inseglen! Det är vad vi håller på med. Låt oss. . . Det är, vad mötet är avsett för, de Sju Inseglen. Låt oss stanna kvar vid Det!

⁴⁹ Jag måste fara hem, måste ha några möten ute i västern. Jag kommer att vara tillbaka sedan, om litet mer än en månad eller två eller någonting sådant, och kanske Herren kommer att tillåta, att vi kan få någonting annat om det där, kanske ett helbrägdagörelsemöte eller någonting då, eller vad vi. . . Vad det nu än är.

⁵⁰ Så har vi Sju Basuner här, som fortfarande ska komma fram, ser Ni. Och de kommer allesammans in där också. Och de Sju Vredesskälarna, ser Ni, som ska hällas ut. Så, och det kommer alltsammans att smälta samman med det här, men det är alldeles hemlighetsfullt än så länge.

⁵¹ Igår kväll, nu. . . Vi finner, att det Första Inseglet kom fram, och ryttaren. . . Och Herren. . . Jag försäkrar, att jag aldrig visste det tidigare. Ingen av de här sakerna har jag någonsin vetat tidigare. Det är riktigt. Och jag kan bara inte.

⁵² Bara går upp dit, tar Bibeln och sätter mig ner och sitter där, tills Det börjar bryta fram, så där. Jag tar bara upp min penna och börjar skriva. Och stannar bara där, kanske i timmar, tills Det blir — Det blir färdigt.

⁵³ Sedan går jag tillbaka, och jag kommer underfund om det, då jag ser, var Han sa Det Här. Jag tänkte: ”Tja, det ser ut, som om jag har sett det där någonstans.” Jag tar min konkordans, börjar se efter. ”Finns det någonting sådant som Det Där? Och här är Det just *här*. Och så är det *här* borta igen. Och här är Det *här* bak och *här* nere och *här* borta.” Sedan knyter jag in det. Jag vet, att det där är Gud, så länge som Det stämmer, Skriftställe med Skriftställe. Det är det, Det måste göra. Precis liksom att sätta ihop en byggnad, stenarna måste passa in, sten efter sten.

⁵⁴ Igår kväll, nu, hade vi öppningen av det — av det Tredje Inseglet. Först var det en vit häst, och det nästa var en röd häst, och sedan en svart häst. Och vi finner, att ryttarna var samma ryttare hela tiden. Och det var antikrist till att börja med. Han hade inte någon — någon krona, men han fick en senare. Och så finner vi, att han senare blev given ett svärd för att ta freden ifrån jorden, och vi finner, att han gjorde det. Och sedan kom han in med läran om givandet, att ge kyrkan pengar, genom att väga upp en penning för *det här*, och två penningar för *det där*. Men han förbjöds att komma vid Oljan och vinet, vilket var litet grand, som var kvar.

⁵⁵ Och sedan gav vi, vi avslutade igår kväll med illustrationen om vad Oljan och vinet var, och vilka effekter, som Det hade. Och vi. . . Det kan ha låtit litet obildat, men jag. . . Det var bara exakt Sanningen. Förstår Ni? Nu slutade vi med. . . Låt oss bara några ögonblick se tillbaka på det där nu! Och så slutade

vi med vinets kraft, vad Oljan representerade, Anden. Nu antar jag, att Ni alla har det antecknat alltsammans. Ni kommer att finna det på bandet, om Ni inte hade det. Och var man ska finna Skriftställena, att oljan alltid symboliserar Den Helige Ande. Liksom de oförståndiga jungfrurna utan någon Olja, de visa jungfrurna med Oljan, vilken är Den Helige Ande. Och så vidare bakåt i — i profeterna osv. Och nu. . .

⁵⁶ Naturligtvis försöker jag inte att dra ut vartenda Skriftställe där inne. Och det finns saker, som man inte ens kan tala om, det skulle ta för mycket tid. Men jag försöker placera ut det här, tillsammans med Skriftställena osv., bara tillräckligt för att ge människorna, så att det låter dem förstå och se bilden av Det. Men om man skulle sätta sig ner med ett av de där Inseglerna, å, oj, man skulle kunna ta en månads predikningar varenda kväll på det där Inseglet, och ändå inte ens röra vid Det, ser Ni, om ett enda av Dem. Och det är hur — hur mycket det är med Det. Utan bara komma fram till höjdpunkterna av Det, då kan Ni — Ni kan se, vad Det handlar om, alltsammans.

⁵⁷ Liksom Oljan symboliserar Den Helige Ande, nu, så finner vi, att oljan och vinet är sammankopplade i tillbedjan, ser Ni, alltid sammankopplade i tillbedjan.

⁵⁸ Och vinet, sa jag, vilket kom till mig, att vinet symboliserar, att det var kraften hos — kraften hos stimulansen av uppenbarelsen. Förstår Ni? Och det är, då någonting har uppenbarats. Det ger stimulans åt den troende, för det presenteras av uppenbarelsen. Förstår Ni? Det är någonting, som Gud har sagt. Det är en hemlighet, de kan inte förstå Det, ser Ni. Och efter ett tag kommer Gud ner och uppenbarar Det och bekräftar Det sedan.

⁵⁹ Kom ihåg, att om Sanningen uppenbaras, då bekräftas också Sanningen. Gud styrker hela tiden, hur smart personen än må vara, hur genialisk han än må vara i sitt sinne, om inte Gud styrker det, som han säger, är det något fel. Förstår Ni? Riktigt. För det är Ordet.

⁶⁰ Då nu Moses gick dit ut under Guds inspiration och sa: "Låt flugor komma!", kom det flugor. Han sa: "Låt paddor komma!" Det kom paddor.

⁶¹ Ser Ni, tänk om han hade sagt: "Låt flugor komma!", och de inte hade kommit! Ser Ni, då hade han — hade han inte talat Herrens Ord, ser Ni, han bara talade, han talade sitt eget ord. Han kunde ha tyckt, att det borde finnas flugor där. Men det — det kom inga flugor, för Gud hade inte sagt till honom det.

⁶² Och då Gud säger till en någonting och säger: "Gå och gör *det här*, så ska jag stå bakom det, för det här är mitt Ord", och Han visar det i Bibeln, då står Gud bakom det där. Och om det inte är skrivet i Bibeln, så står Gud bakom det ändå, om det är Guds Ord. Förstår Ni?

63 Och om det då är någonting annat än det, så uppenbaras det för profeter. Vi inser, att alla Guds hemligheter ges tillkänna för profeter, och bara för dem. Se Amos 3:7!

64 Nu ger uppenbarelsens kraft stimulans åt den troende, nu. För vinets kraft, det naturliga vinets, är till för att stimulera. Förstår Ni? Den är till — är till för att ge en person, som är alldeles nersjunken, en stimulans. Förstår Ni? Förstår Ni? Nåväl då, nu finns det en Ordets uppenbarelseskraft, som ger glädjens stimulans åt den troende, tillfredsställelsens stimulans, stimulansen av att Det är bekräftat, Det är bevisat.

65 Den kallas i Skriften, som vi vill hänvisa till den, för ”nytt vin”. Vi hänvisar alltid till den på det sättet, som: ”Dessa är druckna av nytt vin.” Förstår Ni? All right. Eller ”andligt vin”, tror jag, den bästa översättningen skulle vara. Det skulle vara ”andligt vin”. Liksom det naturliga vinet uppenbarar sig i stimulerad kraft, så gör det nya vinet det, då Det uppenbarar Guds Ord, vilket är Ande. Å! Nu finns det en . . . Det är en . . . Ser Ni, Ordet självt är Ande. Tror Ni det? [Församlingen säger: ”Amen.” — Utg.]

66 Låt oss läsa det! Låt oss läsa det! Johannes 6. Låt oss bara . . . Ja, då — då — då kommer Ni inte att säga: ”Mja, nu sa någon det där.” Låt oss — låt oss se efter Vem, som sa det, så då kommer vi att veta, om det är Sanningen eller inte. Johannes, det 6:e kapitlet. Och det 6:e kapitlet, och jag tror, att det är den sextio- . . . 63:e versen, all right, jag tror, att det här är det. Ja.

Det är anden, som gör levande, köttet är till ingen nytta, De ord, som jag talar till er, de är ande, och de är liv.

67 Ordet självt är Ande. Det är Ande i Ord-form. Och då, ser Ni, då Det blir levande eller blir levandegjort, går Ordets Ande till verket och handlar. Förstår Ni? Därför att . . .

68 Titta nu här! En tanke måste vara en tanke, innan den kan bli ett ord. Och sedan, då en tanke presenteras, är den ett ord. Nu är *det här* Guds tanke, som Han har placerat i Ordet. Och sedan, så vi får Den från Honom, blir Den ett Ord.

69 Gud uppenbarade för Moses, vad han skulle göra. Moses uttalade det, och det skedde. Förstår Ni? Så är det, då det verkligen kommer från Gud.

70 Nu finner vi, att — att Det — Det stimulerar, och Det ger glädje, för att Det är Guds Ord. Och det nya vinet, det nya vinet stimulerar den . . . Då Det uppenbarar Ordet. Ger sedan omätlig glädje ibland. Vi gick igenom det där, att det ger sådan glädje, att man blir översvämmad.

71 Nu vet jag, att det finns en massa fanatism och folk, som håller igång. Jag vet, att ibland gör de det, då musiken hoppar upp och ner och allting. Och jag vet, att det där går an. Och jag —

jag tror på det där också. Men jag har sett folk den där dagen, då alla hoppade och skrek, så länge musiken spelade, men då musiken slutade, stannade det av. Förstår Ni? Jag tror . . . Nåväl, det där, det är fortfarande all right vad mig beträffar, ser Ni, så länge folk lever rätt. Och . . .

⁷² Men vad nu, man börjar ge ut Ordet! Det är nu det, som verkligen ger Liv, det är Ordet, och det ger det nya vinets stimulerande glädje. Förstår Ni? Ja. Och det var så, det var vid Pingsten, då Ordet bekräftades.

⁷³ Titta nu! Nu sa Jesus till dem, i Lukas 24:49: "Se, jag sänder min Faders löfte över Er, men Ni ska gå upp till Jerusalem och vänta till dess." Vad var Faderns löfte? Joel 2:28, å, vi finner, att Han kommer att "utgjuta Anden". I Jesaja 28:19, hur det skulle vara "stammande läppar och andra tungomål" och alla de här sakerna.

⁷⁴ De gick upp dit. Och liksom vi gick igenom det, kanske en sa: "Tja, jag tror, att vi har väntat länge nog. Låt oss bara ta emot det i tro!" Det där var en god baptistlära, men den fungerade inte med de där bröderna.

⁷⁵ Så då, innan man visste ordet av, måste det bli verklighet. Och de väntade på sin verksamhet, så att Ordet skulle bekräftas. Och då Du kommer för att söka Den Helige Ande, ska Du göra samma sak.

⁷⁶ Jo, man kan ta emot det i tro. Man måste ta emot Kristus i tro. Det är exakt riktigt. Och man tar emot Den Helige Ande i tro, men låt sedan Den Helige Ande komma och ge omskärnelsen som ett vittne på, att Han har tagit emot Din tro, ser Du! Så, ser Ni: "Abraham trodde Gud, och det tillräknades honom som rättfärdighet." Men Gud gav honom omskärrelsens tecken som en bekräftelse på, att Han hade tagit emot hans tro.

⁷⁷ Så det är samma sak, som vi måste göra. Vi måste vänta på Den Helige Ande, tills Den har gjort någonting, inte nödvändigtvis för att vi talade i tungor, inte för att vi har dansat eller vi blev känslösa, vi ropade. Tills vi blev förvandlade, tills någonting faktiskt hände! Jag bryr mig inte om, vilken form det kommer i. Bara det skedde, det är huvudsaken. Förstår Ni?

⁷⁸ Och jag tror, att tungotal och alla de här andra sakerna är all right, men bara det i sig självt kommer inte att fungera. Och Ni vet, att det inte kommer att fungera. Så det gör det inte.

⁷⁹ Jag har sett häxor tala i tungor, sett trollkarlar tala i tungor och dansa i anden. Visst. Läger ner en blyertspenna och den skriver på okända tungomål. Och någon uttyder det, det är riktigt, och säger sanningen. Det är riktigt. Skrev precis exakt, vad som hade skett, och det var precis exakt så. Sett dem kasta jord på sitt huvud och skära sig med knivar, och övertäcka alltsammans med blodet av något vilt djur eller någonting,

och — och visst, ser Ni, och åkalla djävulen. Så, ser Ni det där kan inte . . .

⁸⁰ Tungotal åstadkommer det inte. ”Om jag än talar med människor och Änglars tungomål och inte har kärlek, har jag ingen nytta av det. Ser Ni, fastän jag skulle kunna göra det!” Förstår Ni? Så de där sakerna betyder inte, att man har Den Helige Ande.

⁸¹ Men då Han, Personen, Kristi odödliga Ande, blir ens personlige Frälsare och förvandlar en, och vänder ens synpunkter rakt emot Golgata och emot Hans Ord, har någonting skett. Jajamensan. Någonting har skett. Ingen måste berätta för en om det. Man kommer att veta det, då det sker.

⁸² Och det nya vinet, då det ger uppenbarelse, då är Det — är Det uppenbarat.

⁸³ Och det var så, det var vid Pingsten. De visste, att — att det var meningen, att en Ande skulle utgjutas över dem, och de väntade, tills detta skedde. Och då uppenbarelsens bekräftelse ägde rum, då var stimulansen över dem. Det blev de förvisso. De fick upp ångan, också. De for rakt ut på gatorna, de som var rädda och hade dörrarna stängda. Och de var ute på gatorna, de som hade varit rädda för en grupp människor, och predikade nu Evangeliet för dem! Det är riktigt. Förstår Ni? Någonting hade hänt, för att det sanna Löftesordet bekräftades.

⁸⁴ Låt oss nu stanna här en minut! Om det där gav de där människorna sådan säkerhet, att de — de . . . Nästan varenda en av dem beseglade sitt vittnesbörd med sitt blod. Vad som än kom på, så länge de levde, kom de aldrig över Det. Det stannade kvar där, för det var det sanna Löftesordet, bekräftat. Uppenbarelsen bekräftades. Och de dog och beseglade sitt vittnesbörd med sitt eget blod.

⁸⁵ Titta nu på den yttersta tidens löfte! Och här ser vi det bekräftat mitt framför oss, Den Helige Andes tillkommelse nu och de gärningar, som det var meningen, att Han skulle göra, och vi finner det precis mitt ibland oss. Förstår Ni? Å, vi borde . . . Oj, oj! Hur kan vi höra? Någonting äger rum, det ska jag säga Dig, min vän! Då den verkligt sanne, ärlige, förutbestämde troende, då det där Ljuset träffar det där fröet, bryter någonting fram till ett nytt liv. Den där lilla kvinnan vid brunnen!

⁸⁶ Då de där studerade prästerna hade sagt: ”Nja, det där är djävulen. Han är en spåman. Han är — han håller bara på och talar om för människorna deras öde. Och han är — han är en djävul.”

⁸⁷ Men då den där lilla kvinnan med det förutbestämde fröet! Tror Ni nu, att det där inte är riktigt? Men Jesus sa: ”Ingen människa kan komma, med mindre min Fader drar henne, och alla som Fadern har gett mig, kommer att komma.” Och Han . . .

⁸⁸ Och antikrist, den yttersta tiden, kommer att kunna . . . Den där antikristliga anden, som vi studerar i samfundsväsendet, och har bevisat, att samfundsväsendet är antikrist. Dessutom nu, vem som helst, som skulle kunna gå bort härifrån på det där viset, han, där är det något fel, om man fortfarande tror, att samfundsväsendet inte är antikrist. Då det är absolut bevisat, från historien, från allting som finns, hela vägen genom Guds Bibel och allting annat, att det är antikrist. Och Rom är chefen för det. Och dotterkyrkorna följer bara med. Och de kastas i helvetet, båda två. Det är riktigt. Så vi ser det här, antikrist, dess ande.

⁸⁹ Och tiden, som vi lever i, och, å, det borde ge oss "outsäglig glädje och fullt av härlighet". Den där lilla kvinnan, så fort som det där träffade henne, oj, då brast fröet ut!

⁹⁰ Kom nu ihåg, att Bibeln säger, att i den yttersta tiden skulle denne antikrist "förföra hela världen".

⁹¹ Det skulle bara vara ett litet antal, vilkas namn sattes i Lammets Livsbok innan världens grund lades. Och då Guds Ords uppenbarade Sannings sanna bekräftelse träffar det hjärtat, kommer han att gå i vattnet och ut dit bort med Den Helige Ande precis så fort, som han kan. Och man kan inte hindra honom från att göra det, för det nya Livet arbetade sig fram.

⁹² Jag talade med en person för inte så länge sedan, som försökte diskutera med mig och sa: "Skäms Du inte att säga, att Gud skapade himlarna och jorden på tre dagar?" Jag. . . Rättare sagt: ". . . på sex dagar?"

Jag sa: "Det är vad Bibeln säger."

⁹³ Han sa: "Nåväl, vi har bevis och kan bevisa, att världen är miljoner år gammal."

⁹⁴ Jag sa: "Det hade ingenting med det att göra. I 1 Mosebok 1:1 står det: 'I begynnelsen skapade Gud himlarna och jorden.' Punkt! Det är alltsammans, ser Du. 'Nu var världen utan form och tom.'" Och jag sa: "Jag tror, att vartenda frö redan låg där från någon annan civilisation eller någonting. Och så snart som vattnet lyftes av och ljuset träffade det, kom träden och allting upp."

⁹⁵ Och samma sak med en mänsklig varelse, det är en förebild. Då all dimman hade försvunnit, och den uppenbarade Sanningen till det där verkliga fröet, som ligger där och redan är befruktat, och Evangeliets Ljus kan träffa det genom en sann bekräftelse av Ordet, kommer det att leva upp. Det har Liv i sig. Det kommer att tro. Med mindre än så kan det inte leva, det har inte något liv i sig.

⁹⁶ De där namnen, som sattes i Lammets Livsbok innan världens grund lades, kommer att komma fram precis lika säkert som vad som helst. Och det är därför, som Jesus sitter Där och

väntar i Sin medlaruppgift, på det där sista fröet. Och Han kommer att veta exakt, när det träffas.

⁹⁷ Liksom Dr. Lee Vayle . . . Jag antar, att han fortfarande är i konferensen någonstans. Jag har inte sett honom på flera dagar. Jag tror inte, att jag har sett honom. [En broder säger: "Han är här." — Utg.] Han är här. Nåväl, här om dagen skickade han mig den här lappen, om vad Irenaeus sa. Ja, jag valde Irenaeus från en lång rad, till att vara den tidsålderns ängel, som han var i. Men han sa: "Då den där sista lemman i Kroppen har kommit in", i den här yttersta tidsåldern, "borde . . . Saken skulle uppenbaras vid den tiden." Och här är den. Det är exakt riktigt. Förstår Ni? Vi är i den tiden. All right.

⁹⁸ Så pingstvännerna hade mer än glädje. De var verkligen stimulerade. Jag tror, att det gör så med vem som helst.

⁹⁹ Låt oss ta oss bara ett ögonblick! Låt oss tänka på David! Han — han blev alldeles stimulerad, också. Han sa: "Min bågare flödar över." Jag tror, att han verkligen hade en — en härlig händelse i sitt liv. Vad, vad fick honom till att göra det där? Då han var i Anden . . . För han var profet. Det vet vi, att han var. Bibeln säger så. Profeten David, för nu var han profet, och han var i Anden, och han såg uppståndelsen. Om Ni skulle vilja läsa det, är det i Psalm 16:8 till 11. Han sa: "Dessutom blev mitt kött glatt. Oj! Jag — jag vilar i hoppet, för Du kommer inte att lämna min själ i dödsriket, inte heller kommer Du att låta Din Helige se förruttnelsen." Och jag ska säga Er, att hans bågare kom att flöda över, för att han hade sett. Vad det än var, å, han såg uppståndelsen, och han blev verkligen . . . Och hans bågare flödade över.

¹⁰⁰ Åter igen, David fick en bågare till, som flödade över, i Andra Samuelsboken, (eftersom Ni har Era pennor framme), Andra Samuelsboken 6:14. Det hade varit torka en tid.

¹⁰¹ De hade tagit arken. Fienden hade kommit in och fått tag i Herrens ark, och de hade tagit ner den och satt upp den framför Dagon, och Dagon föll på sitt ansikte. Och de tog den till en annan stad, och plågor bröt ut. Det var . . . Det där var det hetaste, som de någonsin hade haft i sina händer där nere. Och de kunde inte bli kvitt den, för den var utanför sin plats.

¹⁰² Då de nu satte den på oxvagnen, och började fara tillbaka. Och då David såg arken komma, vet Ni, vad han gjorde? Han — han blev så fylld, och hans bågare började flöda över, stimulansen! Då han såg, att Ordet höll på att uppenbaras tillbaka in i Israel igen, så dansade han i Anden. bara runt, runt, runt, runt, runt, så där. Ja. Hans bågare började flöda över, ser Ni. Varför? Han såg Ordet komma tillbaka.

¹⁰³ Och jag tror, att det skulle få vem som helst litet stimulerad, då de får se, efter alla dessa år, och då det sanna Ordet, enligt

löftet att det skulle bli så, tas fram och bekräftas. Vilken tid! Vilken tid!

104 Låt oss nu läsa! Om jag — jag bara pratar på, kommer jag inte fram till det här, och jag kommer att ha Er allesammans här till halv elva. Jag släppte ut Er tidigt igår kväll, så jag borde hålla Er här riktigt länge ikväll. [Församlingen säger: "Amen." — Utg.] Ja. Ja. Nej, jag retades bara med Er. Förstår Ni? Jag är . . . Vi vill bara ha det precis som Herren kommer att leda nu.

Och då han hade öppnat det fjärde inseglet, hörde jag det fjärde väsendets röst säga: "Kom . . . se!"

105 "Då Lammet hade öppnat det Fjärde Inseglet", nu. Låt oss stanna där nu! Det Fjärde Inseglet, nu, Vem öppnade Det? Lammet. Var någon annan värdig? Ingen annan kunde göra det. Nej. Lammet öppnade det Fjärde Inseglet.

106 Och det — det fjärde Väsendet, den levande Skapelsen, som var lik en örn, sa till Johannes: "Kom, se vad återlösningsplanens fjärde hemlighet är, som har varit gömd i den här Boken!", för Lammet höll på att öppna Det. Med andra ord, det var, vad han sa. "Det finns en fjärde hemlighet här. Jag har visat Dig, symboliskt. Nu, Johannes, vet jag inte, om Du förstod Det eller inte." Men han skrev ner, vad han såg, men det var en hemlighet. Så han skrev det, som han såg.

107 Lammet höll på att bryta Inseglen, och Gud tänkte ändå inte uppenbara Det. Det lämnades kvar till den yttersta tiden. Förstår Ni? Nu hade vi symboler, och vi försökte utforska det och lyckades mycket bra ibland, ser Ni. Men vi vet, att Det har gått vidare. Men nu, i den yttersta tiden, kan vi se tillbaka och se, var Det har varit. Och det är meningen, att det ska göras, det där, vid slutet på församlingstidsåldern, precis före Borttryckelsen.

108 Hur någon kan få Församlingen att gå igenom Vedermodan, förstår jag inte. Men vad har Den att gå igenom Vedermodan för, då Den inte har — inte har någon synd? Jag menar. . . Jag menar inte församlingen, församlingen kommer att gå igenom Vedermodan. Men jag talar om Bruden. Bruden, nej, Den har inte någon synd emot Sig, alls. Den har blekts bort, och det finns inte ens en — en . . . Det finns inte ens en doft av den och ingenting är kvar. De är fullkomliga inför Gud. Så hur skulle någon Vedermöda kunna rena dem? Men de andra får göra det. Församlingen går igenom Vedermodan, men inte Bruden.

109 Nu, nu har vi bara tagit det i alla slags symboler, nu. Liksom församlingen, Noa, den sorten som bars över, gick ut i synden. Ser Ni, nu for de verkligen över. Men Enok gick först, det var förebilden till de heliga, som skulle gå in, och före Vedermodans period.

Nu finner vi, att det här Lammet öppnade Inseglet.

110 Det första Väsendet vi nu finner, om Ni lägger märke till det, det första Väsendet vi finner, var ett . . . Det första Väsendet var ett lejon, en levande Skapelse, fann det i boken om se- . . . Om församlingstidsåldrarna. Och det andra Väsendet sedan, tror jag, var ansiktet av en ox, eller en kalv. Och det tredje Väsendet var en människas ansikte. Men det fjärde Väsendet var en örns ansikte. Det där är nu exakt sättet vi fick dem på, de byttes om precis exakt så där. Och det är exakt så, de till och med är placerade i Boken här.

111 Och som en framstående lärare en gång i Florida undervisade, då, då han sa, att — att . . . Att: "Apostlagärningarnas Bok var bara en — en byggnadsställning för — för Församlingen. Församlingen fanns i de fyra Evangelierna."

112 Och vi finner, tvärt emot det där, att det är de fyra Evangelierna, som vaktar Apostlagärningarnas Bok. Det är ifrån de där fyra Evangelierna, som Apostlagärningarnas Bok är skriven, Den Helige Andes gärningar i apostlarna. Och vi finner där i Boken att de där vakterna satt där och vaktade, i öster, norr, väster och söder. Kommer Ni ihåg, hur vi ritade ut det här? Och hur vackert och fullkomligt allting träffade precis mitt i prick!

113 Nu vill jag, att Ni ska lägga märke till det. Det sa: "Kom och se!" Johannes . . . Nu vill jag, att Ni ska lägga märke till det igen, före det här. Nu är det här den siste av ryttarna, för att uppenbara antikrists verksamhet.

Imorgon kväll blir det själarna under altaret.

Nästa kväll, domarna.

114 Nästa kväll, bortgången, om tidsålderns slut, tidens ände, alltings slut, ser Ni, då Hon har tagits upp. Därför, just där i det där Sjunde Inseglet töms Vredesskålarna ut, och allting annat töms ut. Vad de är, vet jag inte.

115 Lägg märke till det! Men nu, ifråga om det här, finner vi, att den här mannen här är en örn, den här mannen, som . . . Rättare sagt den här levande Skapelsen, som kommer fram här nu. Eller, med andra ord, det finns fyra olika tidsåldrar av Det. Det fanns en lejonets tidsålder. Och vi finner, att det här är den fjärde tidsåldern.

116 Och han sa: "Kom och se Återlösningsbokens fjärde hemlighet, som har varit gömd i den här Boken! Kom, se!" Och Johannes gick för att se, och han såg en blekgul häst. Och åter igen samma ryttare på den här blekgula hästen.

117 Nu har han ett namn, kallas för Döden. Lägg märke till det här, nu! Ingen av de andra ryttarna eller någon av de andra hästarna eller någon gång, då den här ryttaren någonsin red, hade de något, den där mannen hade inget namn. Men nu kallas

han för Döden. Det nämns inte. Förstår Ni? Han uppenbaras nu. Vad han är, är döden.

118 Ja, hur skulle vi inte kunna dröja vid det där i en predikan och göra det riktigt klart! Men vad som helst, som är anti, som är emot det verkliga, måste vara döden. För det finns bara två ämnen, det är Liv och död. Och det där bevisar, att Den Helige Andes uppenbarelse om det här i den här tiden är den exakta Sanningen. Anti, han är döden. För Ordet, som vi ska se senare här, är Livet. Förstår Ni?

119 Och den här mannen kallas för Döden. Det nämndes nu inte de andra gångerna om den här ryttaren. Men därefter nämns det nu, att han kallas för Döden.

120 Men under lejonets uppenbarelse . . . Se upp nu! Nu ville jag läsa det här noga, så jag skulle vara säker, skrev ner en del av ställena, de står här. Under, inte under lejonets tidsålders uppenbarelse, eller den första tidsålderns, den tidiga tidsålderns, uppenbarades inte Det Här. Nästa tidsålder var oxens tidsålder, vilket är den mörka tidsåldern, medeltiden, det uppenbarades inte då, som det Det var. Inte heller av det människolika Väsendet, vishetens, som representerade reformatörerna, Luther och Wesley osv., blev Det uppenbarat. Men i örnens tidsålder, den sista tidsåldern, den profetiska tidsåldern, då profetiska utsagor ska uppstå, ser Ni, till vilka hemligheter alla alltid kommer! Det är nu där, som vi just . . .

121 Vi ska dröja vid det där en liten stund ikväll, så att Ni kommer att förstå det grundligt. För det mesta, nu, inser man, att de här . . . Jag talar inte bara till den här gruppen här. De här banden går överallt, ser Ni, och jag måste göra det klart. För någon kommer bara att få tag i ett enda band och då, om de inte får tag i resten av dem, sitter de fast där, ser Ni. Gud har lovat Det Här, ser Ni, för den här tiden, för den sista, som avslutar alla de här olika sakerna, som har pågått och blandats ihop. Vi är . . .

122 Vi har haft Elias kläder. Vi har haft Elias mantlar. Å, det finns folk, som har . . . John Alexander Dowie är begravnen där uppe, inlindad i en — en mantel. Han sa, att han var Elisa. Och vi har haft alla slags liknande saker. Vad är det, i alla fall? Det är bara till för att ta bort en Sanning, som kommer att presenteras. Förstår Ni? De hade falska kristusar före Jesu tid. Förstår Ni? De gör alltid så där. Det är Satan, som springer ut med en förfalskning för att förvirra människornas sinnen och tro, innan saken verkligen sker. Det är alltsammans.

123 Sa inte Gamaliel samma sak åt judarna den där dagen? Han sa: ”Var det inte en man, som uppstod och förklarade sig vara Detta? Och de tog ut fyrahundra i öknen. De förgicks osv.”

124 Han sa: ”Varenda gren, som min himmelske Fader inte har planterat”, sa Jesus, ”kommer att ryckas upp med rötterna.”

125 Gamaliel sa: "Låt dem vara ifred! Om de, om det inte är av Gud, kommer det då inte att bli om intet? Men om det är av Gud, kommer Ni att befinnas strida emot Gud." Mannen använde visheten. Han var lärare.

126 Lägg nu märke till det! För att nu avsluta alla de här hemligheterna, har Gud lovat, att det skulle uppstå en äkta Elisa, någon man, som är smord med den Anden, och det skulle visa sig. Han lovade det i Malaki 4. Och jag har anteckningar och brev, som säger, att det inte är så, men jag skulle vilja tala med den personen. Förstår Ni? Å, man kan inte förneka det. Vilken verkligt bra teolog som helst vet, att det där kommer att vara Sanningen, att de väntar på det.

127 Men det blir precis på samma sätt, som det kom genom Johannes, förelöparen för Kristus den första gången. Å, de kände inte igen honom, för att det var sådana stora ting profeterade om honom. Å, han skulle "få alla de höga platserna att sänka sig, och alla de låga platserna att höja sig, alla de gropiga ställena att jämnas ut." Och å, han . . . Profeterna: Jesaja, sjuhundratolv år före hans födelse, och Malaki, fyrahundra år innan han kom in på scenen, alla dessa profeterade om honom. Och de väntade sig, att någon korridor från Himmelen skulle sänkas ner, och den här profeten skulle spatsera raka vägen ut med sin stav i sin hand, från Gud.

128 Och vad hände? En man, som man . . . Som inte ens kunde visa upp ett medlemskort. Han kunde inte visa något betyg. Uppehöll sig ute i öknen, inte ens en folkskoleutbildning. Det sägs oss av historiker, att han flyttade ut i öknen, då han var nio år gammal, efter sin fars och mors död. Och uppfostrades ute . . . Hans uppgift var alltför viktig för att trasslas till av någon predikantskola. Han skulle — han måste presentera Messias.

129 Gud kunde inte använda en man, som var aldeles fullproppad med teologi. Han kan inte göra det, för han kommer alltid att driva raka vägen tillbaka. Det är hans utblidningslinje. Han driver tillbaka till den. Så då han börjar se någonting, försöker han driva tillbaka till det, som lärarna hade sagt. Det skulle vara bättre, om man höll sig borta från de där sakerna och bara tror på Gud.

130 Och vi finner, att de missade honom. Till och med apostlarna, som stod där, missade honom. Å, de sa: "Varför säger Skriften, de skriftlärdade, säger att Elias . . ."

131 Han sa: "Ja, han har redan kommit, och Ni kände inte igen honom."

132 Och det är där, jag ser förebilden till uppståndelsen, rättare sagt Borttryckelsen. Den kommer att ske, och de kommer att . . . Jag vet, att det där låter underligt. Men kanske Ni kommer att veta litet mer efter ikväll, om Herren vill, precis hur det kommer att vara, ser Ni. Den kommer att vara så hemlig, att nästan ingen

kommer att veta om den. Världen kommer bara att tänka, bara fortsätta liksom den alltid har gjort, ser Ni, och bara . . . Det är på det viset, Han alltid gör det.

¹³³ Vet Ni, jag tvivlar på, att en — en enda . . . Jag säger, att bara en nittionedels procent av människorna på jorden någonsin visste, att Jesus Kristus var här, då Han var här. Vet Ni, då Elia profeterade, tvivlar jag på, om knappt någon visste, att han var . . . De visste, att det fanns en excentrisk person där uppe, någon gammal fanatiker, men de hatade honom. Visst. Han var, vad de kallade för kufen.

¹³⁴ Och jag tror, att vilken pånyttfödd kristen som helst liksom är en kuf för — för världen, för att man har blivit förvandlad. Man är från en annan värld. Ens Ande är från andra sidan avgrunden. Och den här saken här är en sådan tilltrasslad . . . Så man är — man är inte annorlunda, det är någonting, som är fel, man är fortfarande för jordbunden. Man borde vara himla-sinnad. Och Himmelen lever på Ordet.

¹³⁵ Nu lägger vi märke till, att det här — den här stora saken ägde rum. Nu tror vi, att det ska bli en tillkommelse av Elisás sanne Ande. Det är förutsagt, att det skulle bli det, ser Ni. Och vi måste komma ihåg, att den kommer att vara här i sin egen rätta tid. Vi kanske lägger en grund för det nu. Och det ko- . . . Det kommer inte att vara någon organisation.

¹³⁶ Jag — jag är oenig med en av mina goda vänner ifråga om det där. Han säger, att det kommer att vara en grupp människor. Jag vill, att man ska visa mig det i Skriften. Gud, den oföränderlige Guden, ändrar aldrig Sina planer. Om Han gör det, då är Han inte Gud. Det är riktigt, för Han är då en dödlig, och Han vet precis liksom jag gör, och Han begår misstag.

¹³⁷ Gud har aldrig ändrat Sin plan sedan den där gången i Edens lustgård. Han skapade en plan för återlösning, det var Blodet. Och vi har provat utbildning. Vi har provat diktatur. Vi har provat psykologi. Vi har provat samfundsväsendet. Vi har provat allting, för att knuffa alla tillsammans eller älska alla tillsammans och allting annat. Det finns ingen annan plats för gemenskapen än under Blodet ändå, den enda grund, som Gud möter människan på.

¹³⁸ Gud arbetar alltid med en enda individ. Två människor har två idéer. Det fanns aldrig två huvudprofeter på jorden, som profeterade på samma gång. Titta tillbaka och se efter, om det var så! Nånämensan. Alltför tveksamt! Han måste få tag i en enda man, som är fullständigt överlåtén, och använda den personen. Han söker efter den personen.

¹³⁹ Men det kommer att finnas en någon gång, någon som kommer att lyssna till Honom, Ord för Ord. Jag bryr mig inte om, vad vem som helst annan säger, de kommer aldrig att flytta sig ifrån Det. Det är riktigt. De kommer att vänta på SÅ SÄGER

HERREN. Och då, de kommer inte att röra sig förrän då. Han kommer att vara ordentligt bekräftad. Man kommer att . . .

140 Världen utanför kommer nu att avsky det, men den utvalda Säden, den förutbestämda Säden, liksom det var på Jesu tid, då det där Ljuset blixtrar, kommer den där Säden att komma till Liv *så där*. [Broder Branham knäpper med fingrarna en gång. — Utg.] De kommer att känna igen Det. De kommer att förstå Det. Man kommer inte att behöva säga ett ord om Det.

141 Hon sa: "Herre, jag förstår, att Du är Profet. Jag vet, att då Messias kommer, är det meningen . . ."

Han sa: "Jag är Han."

142 Gosse, det där, det var nog. Hon behövde inte dröja hela natten och dröja kvar nästa natt. Hon hade Det just då. Hon var på väg. Hon berättade för dem om Det.

143 Kom nu ihåg, nu, att den första tidsåldern var en lejon-tidsålder! Det var Lejonet av Juda stam, Kristus. Hans eget Livs inflytande tog den tidsåldern. Det är det första *Väsentet*, vilket betyder "Kraft", som svarade med mänsklig röst.

144 Nästa tidsålder var ox-tidsåldern, eller den mörke hästryttarens tidsålder. Förstår Ni?

145 Orsaken, nu, till att den där första tidsåldern var en vit tidsålder, var att . . . Liksom — liksom jag alltid har hört folk säga, att den där första ryttaren, den vita, var församlingens kraft, som gick ut för att segra. Och vi fann, att han blev given en krona, att det var den. Det var församlingen. Det var församlingen, men vart gick han? Gick till Rom. Det var, vad han gjorde. Han fick sin krona.

146 Nu var den andra tidsåldern en — det var en ryttare på en röd häst, vilket var den mörka tidsåldern.

147 Och nästa tidsålder nu, det var människan, den tidsåldern som var ryttaren på den svarta hästen. Och han var reformatorernas tidsålder, ser Ni, då den — den rösten talade. Ryttaren på den svarta hästen nu, det var antikrist. Men den som talade i den tidsåldern representerades som människa, och det är vishet, klyftig, klok. Förstår Ni? Och de fick inte tag i det, ser Ni. De kallade inte . . . De satte inget namn på honom. Förstår Ni? De bara sa, att det gick ut.

148 Men nu, då örn-tidsåldern kommer fram, det är den som . . . Gud liknar alltid Sina profeter vid örnar. Han kallar Sig själv för en örn. Örnen går så högt, att det inte finns någonting annat, som kan nå fram till honom. Han inte bara är här uppe, men han är byggd för den platsen. Då han kommer dit upp, kan han se, var han är någonstans. En del människor kommer dit upp, och kan inte se, var de är någonstans, så det är ingen nytta med att komma dit upp. Men om man . . .

149 Men om man låter en kråka flyga tillsammans med en örn, eller en hök, endera, skulle den sprängas. Han måste vara trycksatt, för platsen han går till.

150 Det är bekymret idag, en del av oss blir inte trycksatta. Vi exploderar alltför fort, ser Ni, då vi hoppar. Och, men vi måste bli trycksatta.

151 Då man kommer dit upp och har örnens skarpa syn till att se, vad som kommer, och veta, vad man ska göra. Nu uppenbarade örn-tidsåldern Det. Nu finner vi, att örn-tidsåldern utlovades i Uppenbarelseboken 10:7 och i Malaki . . . 1, 4. Det skulle vara i den yttersta tiden, ser Ni, det är riktigt, som det skulle vara här. All right. Lagg märke till det!

152 Den här mannen, nu, vi finner, att han rider på en blekgul häst. Blekgul! Oj, oj! Efter, lagg märke till att efter . . .

153 "Sextioåtta miljoner protestanter", som vi tog från — från Schmuckers *Glorious Reform*, om Roms martyrologi igår kväll. Vi finner att, fram till år 1500, tror jag det var, eller arton . . . Jag minns inte exakt nu. Men det var sextioåtta miljoner, som dödades, för att de protesterade mot den första romerska kyrkan, Rom. Inte underligt att han kunde framställa sig i det personifierade namnet . . . Och kallades för Döden. Visst var han det.

154 Nu är det bara Gud, som vet, hur många, som han åsamkade andlig död med sin anti-Bibel-Ord-lära! Det här är den, att han satte svärdet i sextioåtta miljoner och dödade dem. Och troligen, bokstavligen dog miljarder andligen av hans falska undervisning. Inte underligt, att han kunde ta sig namnet Döden!

155 Ser Ni ryttaren? Från början, som en antikrist, han var döden ända från början, men han var oskyldig då. Sedan fick han en krona, en trefaldig en, och då han gjorde det, då han blev förenad, Satan förenade sin kyrka och stat, för han var över dem båda då. Antikrist var Satan i form av en man.

156 Och så Matteus också, jag tror, att det är i 4:e kapitlet, säger oss det — det där. Satan tog upp Jesus, vår Herre, och visade Honom världens riken, allesammans, på ett ögonblicks tid, och deras härlighet, erbjöd Honom dem. Och han sa . . . De, de var hans.

157 Så, ser Ni, då, om han kan slå ihop sin stat och sin kyrka, då kunde ryttaren på den röda hästen rida, alldeles säkert. Förstår Ni? Sannerligen! Så nu finner vi då hans hemlighet här, i hans kyrka och stat.

158 Det fjärde stadiet i hans verksamhet, han kallas för vilddjuret. Först kallas han för antikrist, ser Ni, sedan kallas han för den falske profeten, och han kallas för vilddjuret. Nu finner

vi, att han här kallas för vilddjuret. Nu vill jag, att Ni ska lägga märke till, att det är efter den fjärde hästen.

159 Och i den här fjärde hästen, om Ni vill lägga märke till det, alla . . . Den första var vit, och så var den nästa röd, och den nästa var svart, och den fjärde, i den var alla de här andra tre representerade. För blekgul är rött och — och vitt och så hopblandat. Förstår Ni? Han . . . Det var hopblandat alltsammans i den här enda hästen. Förstår Ni? Och där blev han fyra, rättare sagt, faktiskt de tre i ett. Och det var hopblandat alltsammans i denna enda sak.

160 Nu vill jag, att Ni ska lägga märke till dessa fyra. Lagg märke till felmärket fyra i den andliga matematiken! Gud är treor. Det här är fyra. Han är i fyra här. För det första: antikrist, vitt, för det andra: den falske profeten, rött, för det tredje: vikarie över himlar och jord och — och skärselden, svart, för det fjärde: vilddjuret, den blekgula hästen, Satan som kastas ut ur Himmelen. Vill Ni läsa det där? Uppenbarelseboken 12:13, Satan som kastas ut ur Himmelen. Sedan i Uppenbarelseboken 13:1, 8, förkroppsligas han i vilddjurets person.

161 Han är först antikrist, bara — bara en lära, som kallas nikolaitism, sedan blir han, ifrån detta, en falsk profet. Om han är en antikrist, antikrist är *emot*. Vad som helst, som är emot Guds Ord, är emot Gud, för Ordet är Gud. ”I begynnelsen var Ordet, och Ordet var hos Gud, och Ordet blev kött, Kristus, och bodde ibland oss.” Och nu är han emot Ordet, så han är antikrist. Men en ande kan inte krönas, det är orsaken till, att han inte fick någon krona. Bara en båge utan pilar.

162 Och sedan då han kom till kröningstiden, då blev han den falske profeten för sin antikristliga lära. Får Ni tag i det? Sedan får han ett svärd, för han förenar sina makter, då behöver han inte fråga någon. Han är härskare över staten, han är härskare över Himmelen. Får en trefaldig krona. Skapar sig en idé, som kallas ”skärselden”. Så om — om någon av dem dog på den tiden, och de hade litet pengar och ville betala ut sig, kunde han be ut dem ur den. För han har makt att göra så, han är *vikarie*. Förvisso är han det. ”Han tar Guds plats på jorden.” Som om det där inte vore så klart som allrahelst!

163 Vi finner det, drar ner det genom Bibeln och räknar ut hans numeriska tal och allting annat. Här är han . . .? . . . tillbaka här i talet fyra, inte talet tre. Talet fyra, ser Ni.

164 Låt oss nu slå upp det, Uppenbarelseboken 12! Låt oss bara läsa det här bara litet grand, för vi — vi kommer att ha tid till att göra det. Och låt oss läsa Uppenbarelseboken, det — det 12:e kapitlet och den 13:e versen! ”Och i samma stund blev det en stor jordbävning . . .” Nej, jag fick upp — fick upp fel ställe. Den 13:e:

Och då draken såg, att han var utkastad till jorden, förföljde han kvinnan, som födde gossebarnet.

165 Nu, ser Ni, blev han utkastad till jorden och förkroppsligades, då den antikristliga anden förkroppsligades i en man. Den där mannen förvandlas från en sak till en annan, från en antikristlig ande till en falsk profet, och så kommer vilddjuret in i honom.

166 Precis exakt liksom Församlingen växer, gick hans församling från — från antikrist till falsk profet, och i den stora tidsålder, som ska komma, kommer vilddjuret att uppstå. Så Församlingen kommer samma väg, genom rättfärdiggörelse, helgelse och Den Helige Andes dop, som är Kristus i människorna, precis exakt. Och han har motbilden till det där borta, den . . . Förstår Ni, förebilden till det, rättare sagt. Där är han, precis exakt. Det där är han. Han sparkas ut ur Himmelen.

167 Nu finner vi i Uppenbarelseboken 13:1 till 8:

Och jag stod på havets sand och såg ett vilddjur uppstå . . .

168 Här är 12 nu, där han sparkades ut. Se upp nu!

. . . såg ett vilddjur komma upp ur havet, som hade sju huvuden och tio horn, och på sina horn tio kronor, och på sitt huvud hädelsens namn.

Och vilddjuret, som jag såg liknade en leopard, och hans fötter . . .

169 Å, om vi bara hade tid nu, så skulle vi ta resten av kvällen om de här symbolerna där, Och visa, ta det raka vägen till honom igen. Vem som helst, nästan alla av Er vet det där från andra lektioner.

. . . var . . . en björns fötter, och hans mun . . . ett lejons mun, och draken gav honom sin makt, . . . sitt säte . . . sin myndighet.

170 Hm! Den förkroppsligade Satan! Förstår Ni?

Och jag såg ett av hans huvuden som om det . . . sårat till döds, . . .

171 Och vidare ner, då vi går, om Ni vill, då Ni får en chans att läsa vidare. Nej, låt oss — låt oss läsa bara ett litet stycke!

Och jag såg ett av hans huvuden som om det var sårat . . . döds, och hans dödssår läktes, och hela världen förundrade sig över vilddjuret.

172 Ge akt på det, bara! Bry Er aldrig om kommunismen! Den är ingenting annat än ett redskap, som agerar i Guds händer, för att hjälpa Er att en dag ”få hämnd för blodet”, som vi kommer att få imorgon kväll.

Och de dyrkade draken . . .

173 Vem var draken? Satan. Är det riktigt? ”Den röde draken.” All right.

... som gav makten åt vilddjuret (där fick han sin makt, ser Ni): och de dyrkade vilddjuret och sa: "Vem är lik vilddjuret? Vem kan förklara krig mot honom?"

Och det gavs honom en mun, som talade stora ting, som var hädiska, och makt gavs till honom att fortsätta i fyrtiofva månader.

Och han öppnade sin mun i hädelse mot Gud, (Var så goda, ser Ni! All right.) ... till att häda hans namn, (ge honom en titel) ... hans tabernakel (vilket är Den Helige Andes boning),...

174 För att göra den till en plats i Rom, en Vatikanstad. Man kan bara fortsätta framåt:

... och dem som bor i himmelen.

175 Hädade dem genom att säga, att de var förebedjare.

Och det blev honom givet att föra krig mot de heliga (och det gjorde han), och att besegra dem (han gjorde det):...

176 Brände dem på bål! Gav dem som mat åt lejon! Och dödade dem på vilket sätt han än kunde!

... och makt gavs åt honom över alla släkter, ... tungomål och nationer.

177 Det blev aldrig så i Rom, förrän det hedniska Rom förvandlades till det påvliga Rom, och den katolska makten spreds över världen, skapade den universella katolska kyrkan.

Och alla, som bor på jorden, ska dyrka honom, de vilkas namn inte var skrivna i boken...

178 "Rör inte min Olja och mitt vin!" Förstår Ni?

Och alla, som bor på jorden, ska dyrka honom, de vilkas namn inte var skrivna i Livsboken hos Lammet, som slaktades ända från då världens grund lades.

Om någon människa har ett öra, så låt henne höra!

Den, som leder in i fångenskap, ska få gå i fångenskap, den som dräper med svärdet, måste dräpas med svärdet. Här är de heligas tålmod och tro.

179 Nu hade vi honom, då han kom, igår kväll, där han kom med sitt stora svärd för att dräpa.

180 Vi finner, att han dräps med svärdet, också, Ordets svärd. Guds Ords skarpa, tveeggade svärd dödar honom, slår ner honom direkt. Vänta, tills de där Sju Åskdundren låter höra Sina röster till den gruppen, som verkligen kan ta Guds Ord och hantera Det där! Det kommer att skära och hugga. Och de kan stänga himlarna. De kan stänga av *det här* eller göra *det där*, vad de än vill. Glory! Han kommer att dödas av Ordet, som går ut ur Hans mun, som är skarpare än ett tveeggat svärd. De skulle kunna

kalla på hundra miljarder ton flugor, om de ville. Amen. Vad de än säger, kommer det att ske, för det är Guds Ord, som kommer från Guds mun. Ja. Amen. Gud hela tiden, Det är Hans Ord, men Han använder alltid människor till att utföra Det.

¹⁸¹ Gud kunde ha kallat på de där flugorna där nere i Egypten, men Han sa: "Moses, det där är Ditt jobb. Jag ska bara tala om för Dig, vad Du ska göra, och Du ska gå och göra det." Han gjorde det till fullo. Förstår Ni? Han — Han kunde ha valt solen till att kalla på dem, Han kunde ha fått månen till att kalla på det eller vinden till att kalla på det. Men Han — Han sa: "Moses!" Det — det där är . . . Han väljer människan. All right.

¹⁸² Nu finner vi här, att denne Satan, sedan han hade sparkats ut ur Himmelen, förkroppsligade sig i vilddjuret. Och nu är han ett vilddjur, antikrist, falsk profet och nu vilddjur. Och har fått namnet Döden! Och Dödsriket följer med honom! Helt och hållet Satan på sin tron! Oj, oj! På jorden är han Satans representant på jorden, så att han nu är ledare för världens riken, just samma riken, som han erbjöd Herren Jesus i Matteus 4. Satan blir nu en riktig kung.

¹⁸³ Det här sker nu senare. Han är den falske profeten nu. Han kommer att bli vilddjur efter en tid, då han bryter sitt förbund där med judarna. Ni vet, hur vi. . . All right, lägg nu märke till, att han kommer att få ett vilddjurs hjärta vid den tiden, och Satan kommer att förkroppsliga sig. För då Församlingen går upp, kastas Satan ut. Förstår Ni? Förstår Ni? Det är över då, det är, allt hans anklagande är över. Förstår Ni? Så länge, nu. . .

¹⁸⁴ Titta, så länge som Förebedjaren fortfarande är på Tronen, kan Satan stå där och anklaga, för han är den andra sidans advokat. Han är Kristi motpart. Och Kristus är . . . Han står där, motparten står där och säger: "Men vänta! Adam föll! Adam gjorde *det här!* Jag besegrade honom. Jag fick hans hustru till att tro på en lögn. Och Du sa, att hon skulle bli fördömd därigenom. Jag fick det!"

¹⁸⁵ Men här står Medlaren där, amen, Släktingsåterlösaren, amen, står där med Blodet, som kan ta den värste syndares hjärta och förvandla det. Medlaren är på Tronen. Jajamensan.

Satan sa: "Men de är skyldiga!"

Han kan säga: "Det är de inte."

¹⁸⁶ Det där Cloroxet uppfanns, eller tillverkades, för att ta bort fläckar, ta bort färgen ur bläck eller vilken annan fläck som helst. De har det. Det bryter ner den, så att man aldrig kan finna den igen. Den går tillbaka till gaser och hela vägen tillbaka till kosmiskt ljus. Och bortom molekyler och allting annat, tills det kommer tillbaka till det ursprung, som det kom ifrån. Det är en skapelse. Mås- . . . En skapelse, den måste komma från en Skapare. Men alla de kemikalier, som tillverkades och sattes samman, de bröts ner, och det är bara allt, det är med

det. Det finns inget mer av det. Till och med just — just den vattensubstansen den är, blandar sig med Cloroxet, vilket är aska.

187 Amen! Ära vare Gud! Det är alldeles rent. Det är, vad Jesu Kristi Blod gör för Guds sanna barn, då han bekänner den där synden och står där, rättfärdiggjord i Hans . . . Barmhärtighet! Godhet! Den är till och med så stor, att Gud sa: ”Jag kan inte ens komma ihåg det längre. Och han är absolut min son.”

188 ”Sannerligen säger jag till Er, om Ni säger till detta berg: ’Flytta Dig!’ och inte tvivlar i ert hjärta, utan tror på det, som Ni har sagt, Ni . . . Ska det ske. Ni kan få, det Ni har sagt skulle bli.” Du är en återlöst son. Amen! Jag vet, att det är sant.

189 Jag har sett ekorrar dyka upp där borta, vid sex olika tillfällen, som jag visste om, och inte några flera än som skulle sitta här. Han är precis lika . . . Han kan skapa ekorrar, lika väl som Han kan skapa flugor eller paddor eller vad som helst annat. Han, Han är Gud, Skaparen. Riktigt! Och då ingen dödlig varelse . . .

190 Men då denne dödliges synd är bekänd och nersläppt i detta Clorox, Jesu Kristi blekmedel, så bleker Det all synd. Han är helt och hållet oförfalskad, utan synd, utan brist. ”Den som är född av Gud begår inte synd, för han kan inte synda.” Blekmedlet står emellan honom och Gud. Hur skulle den någonsin kunna komma dit, då det bryter ner den och skickar den raka vägen tillbaka till den, som förvrängde den! Amen!

191 Huiit! Jag känner mig religiös. Jag — jag ska säga Er, att jag får stimulans nu, då det här börjar uppenbaras.

192 Lägg märke till det, helt och hållet Satan på sin tron. Jajamensan. Han erbjöd Gud den, erbjöd vår Herre den. Här är han, sitter här med sitt vilddjurshjärta i sig. Här är nu personen, vilddjuret, den förkroppsligade djävulen. Han gör sitt framträdande här på jorden under falska förevändningar. Å, Du milde! Under det att han falskeligen gör anspråk på det sanna Ordet, ansluter han sig till Ordet.

193 Han gjorde precis samma sak, som hans — hans förebild gjorde, vilken var Judas för tvåtusen år sedan. Vad gjorde han? Judas kom in som en troende, fast han var en djävul ända från början. ”Han föddes till fördärvets son.” Han förde inte Jesus bakom ljuset, för Han kände honom ända från första början, amen, för Han var Ordet. All right. Och kom ihåg, att Judas tog platsen som kassör och föll för pengarna.

194 Så gör dagens kyrka! Den katolska kyrkan, vi la märke till det igår kväll, som tog betalt för niodagarsböner, tog betalt för förbön och tog betalt för allting. Det är nästan samma sak, och samma sak blev det med den katolska kyrkans döttrar, som var protestanterna. Alltsammans är inlindat i pengar. Det var där,

som Judas föll, och här är det han föll på, och där är det, som protestanterna faller.

¹⁹⁵ Se upp, han rider på en gulblek häst, då han dyker upp på sin ritt, den här sista ritten. Han är på sin sista nu. Det där är nu inte i vår tid. Det kommer att bli längre fram. Det är Inseglet, förutsagt. För, ser Ni, Församlingen har redan farit upp, då det här sker. Då Kristus kommer hit till jorden, som — som — som . . . Den här mannen kommer och blir helt och hållet, fullständigt djävulen, ifrån antikrist hela vägen fram genom den falske profeten, sedan in i vilddjuret, djävulen själv. Och han rider på en blekgul häst, alldeles uppfärgad och blandad av alla slags färger, för att göra honom blek och dödlig.

¹⁹⁶ Men då vår Herre kommer hit till jorden, kommer Han att rida på en snövit häst. Och Han kommer att helt och fullt vara Emmanuel, Guds Ord förkroppsligat i en Man. Förstår Ni? Det är precis så stor skillnad, det är på dem. Det är skillnaden mellan dem.

¹⁹⁷ Lägg märke till, att antikrist är på en blekgul häst, blandade färger. En häst är ett djur, som representerar en makt. Hans makt är alldeles hopblandad. Varför? Den är politik, den är — den är nationella krafter, det är religiösa krafter, det är demoniska makter. Det är alla slags makter hopblandade, en blandad, blekgul häst var det. Han har alla slags makter.

¹⁹⁸ Men då Jesus kommer, är det på en häst med en enda gedigen färg, Ordet. Amen!

¹⁹⁹ Den här blandar sina färger, rött, vitt, svart, tre färger i en, representerade i en. Och tre makter representerade i en, den vita hästen, den svarta hästen, röda hästen. Och tre kronor i en. Förstår Ni? Visst.

²⁰⁰ Jag har själv sett kronan, stod, å, *sådär* nära och tittade på den. De ville inte låta mig komma åt den på grund av glaset på den. Så där var den, ett stort lås på den där den satt i ett etui: en trefaldig krona. Så jag vet, att det är sanningen. Mmm. Så där var han, med trefaldig krona, vikarie över himlen, skärselden och jorden.

²⁰¹ Tre förenade makter, ser Ni, alldeles hopblandade i en blekgul färg. Döden talade i alltsammans, politiska och — och religiösa och — och demoniska makter, hopblandade. Politik, han är politikens kung, Satan är det. Smart! Huiitt! Visst. Försök inte överlista honom! Bara — lita bara på Herren! Det är alltsammans.

²⁰² Liksom jag har gått igenom alltsammans tidigare. All smarhet, utbildningar och sådana saker kommer från fel sida. Följ det bara genom Skriften, ta reda på, om det är rätt! Följ Kains barn och se efter, vad de blev! Följ sedan Sets barn, se efter, vad de var! Inte så, att jag främjar okunnighet, inte

alls. Nänämensan. Men om man tar några bibliska personer, knappast, mycket sällan. . .

203 Och det finns en vid namn Paulus, som var en smart man, och han sa, att han måste glömma allting, som han visste, för att lära känna Kristus. Han sa: "Jag kom aldrig till Er med människors vishets förförande ord, utan jag kom till Er i Kristi uppståndelses Kraft." Det är riktigt. Den Helige Andes Kraft.

204 Titta på de andra! En del av dem kunde inte ens skilja på höger och vänster hand. Och — och, å, titta tillbaka genom profeternas tidsålder, och var de kom ifrån osv.! Förstår Ni, vad jag menar?

205 Ser Ni det är smarthet, intelligens och vishet. Visheten är exakt precis den sak, som tar en bort ifrån Gud.

206 Han hade tre makter, eller tre — tre domsrättsområden: jorden, Himmelen och skärselden.

207 Han är själv en treenighet. Det är, vad han är gjord av. Och han rider i en treenighet. Hans makt är i en treenighet. Hans krona är i en treenighet. Hans häst är i en treenighet. Det är, vad han är, en treenighet, en treenighetens makt, en treenighetens krona, en treenighetens häst (som han rider på), det där är ämbetena, en fyra igen, ser Ni, en fyra igen. All right.

208 Tre stadier i hans verksamhet gör honom till en enda person, Satan förkroppsligad. Tre stadier i verk- . . . Antikrist, den falske profeten och vilddjuret. Dessa tre som förebilder, ser Ni. Nu finns det tre förebilder, nu, som skapar honom.

209 Gud, Gud ger Sig också tillkänna, i vatten, Blod, Ande, det gör en kristen till en Guds son genom Guds Ord. Förstår Ni? Och *dessa* tre makter gör honom till en djävul. Förstår Ni? Å, Detta, här, är vatten, Blod och Ande, vilket är av Gud. Och *den där* politiken, religionen och den demoniska makten, hopblandat, gör honom till djävulen.

210 Kristi första Tillkommelse, som en dödlig. Han kommer tre gånger. Kristus är i tre. Förstår Ni? (Ge akt på, hur han kommer, Han är fyran.) Ge akt på Kristus! Den första Tillkommelsen, då kom Han som en dödlig för att blöda och dö. Är det riktigt? Det var Hans första tillkommelse. Den andra Tillkommelsen är Bortryckelsen, vi möter Honom i skyn, odödlig. I Sin tredje Tillkommelse är Han Gud förkroppsligad. Amen! [Broder Branham slår ihop sina händer en gång. — Utg.] Gud, Emmanuel, för att regera på jorden! Det är riktigt, bara tre.

211 Ryttarens fjärde stadium, ge akt på det! Den här ryttarens fjärde stadium kallas för Döden. *Döden* betyder "evig skilsmässa från Gud". Det är, vad döden betyder, att för evigt bli skild ifrån Gud.

212 Om vi nu har placerat ut den här mannen, åhörare, om vi har visat med hjälp av Bibeln, vem den mannen är, och vi till

och med tog kullarna, platsen och överallt, precis exakt i detalj, raka vägen fram. Och nu kallas han av Örnén för "Döden". Det är, vad Han kallar honom. Kom ihåg här, ser Ni, att döden är evig skilsmässa.

²¹³ Kom ihåg, heliga dör inte. De sover, dör inte. "Den som hör mina Ord och tror på Honom, som sände mig, har Evtigt Liv." Det är riktigt. "Ska inte komma in i domen, har övergått ifrån döden till Livet. Jag är uppståndelsen och Livet.", sa Jesus. "Den, som tror på mig, om han än var död, ska han ändå leva. Och vem som helst, som lever och tror på mig, ska aldrig dö." Lasarus, död? "Han sover."

²¹⁴ "Frukta inte, flickan är inte död, utan sover." De skrattade hånfullt åt Honom. Är det riktigt? Oj, oj! Ser Ni, heliga dör inte.

²¹⁵ Skilsmässa från Gud är död, evig död. Och den här mannen, kallas för "Döden", så håll Er borta ifrån honom! Vad är han? Ett organiserat organisationssystem, den första organiserade kyrkan, nummer ett, och så kom han överens med Konstantin vid Konciliet i Nicaea

²¹⁶ Vi la fram de där kvinnorna igår kväll och visade, hur Eva, den första bruden, innan hennes äkta man någonsin kom till henne, föll hon genom att misstro Guds Ord i Eden. Den andliga bruden, som föddes av Kristus på Pingstdagen, innan Han kunde komma till henne, vad skedde? Hon föll i Rom. Va? Förverkade sin trohet emot Ordet för dogmer. Amen. Oj, oj!

²¹⁷ Jag — jag — jag känner stimulansen komma över mig igen, jajamensan, då jag tänker på att det där . . . Jag menar inte att uppföra mig tokigt. Jag menar inte det. Men jag bara . . . Ni inser inte, vad det där gör med mig. Jag har sttit i det här i fyra dagar nu. Bara . . . Och det är bara det, att jag måste säga någonting, liksom få mig att känna mig mänsklig igen. Ni vet, vad jag menar. Ja. All right. Börja tala på det där sättet, så ser man syner bryta fram över hela platsen. Det är riktigt. Ser Ni, det är orsaken till, att jag säger någonting för att få tillbaka mig själv igen och ruska om mig. Förstår Ni?

²¹⁸ La Ni någonsin märke till mig, då jag har en kö för att skilja mellan andarna? Jag säger någonting, som får folk att skratta, sedan säger jag någonting, som får folk att gråta, sedan säger jag någonting, som gör dem arga. Jag har fått syn på någonting. Och så säger jag någonting, för att få se, hur det tar, då ser jag, vilket slags ljus, som är över dem, vad som sker. Då vet jag, var det är någonstans, och jag vet, om Det kallar på mig eller inte. Om det inte gör det . . . Sitter där en äkta troende, all right. Man ropar upp dem, säger: "Du, *Den och den.*", ser Ni.

²¹⁹ Och då man kommer ner, börjar Anden att smörja, då börjar man se det där skenet komma överallt, ser Ni, så där, runt omkring i rummet. Så det är orsaken till, att jag säger någonting, liksom börjar om igen, börjar om på nytt igen, ser Ni.

220 Ända sedan i söndags sitter jag bara där i ett rum och bara ber, det är alltsammans, och under smörjelsen. Och jag vet, att Det Här är rätt. Om Ni tror på Gud, det vet jag, att Ni gör, så ge bara akt på det i slutet på veckan! Mmm. Förstår Ni? Förstår Ni? All right. Förstår Ni?

221 Nu betyder döden evig skilsmässa från Gud. Och kom nu ihåg, att heliga inte dör.

222 Kom ihåg, att hans brud fick en gulblek häst . . . Jag menar, att den här ryttaren fick en gulblek häst att — att gå ut med. Han fick den här — den här blekgula hästen till att gå ut med. Och han red denna dödens blekgula häst. Nu vet vi, vad det där var. Vi vet, vilken kyrka det där var.

223 Och kom ihåg igår kväll, hon var inte bara en ”sköka”, hon var ”de prostituerades moder”.

224 Och vi finner, att det som gjorde henne till en sköka, var en kvinna, som är den sortens kvinna. Jag är bara . . . Det är ett grovt ord att säga ibland en blandad åhörarskara. Men Bibeln säger så, ser Ni. Så då inser vi, att det där är en — det där är en kvinna, som lever otroget mot sina äktenskapslöften. Och, ser Ni, det är meningen, att hon ska vara, hon säger det själv, kallar sig själv för ”Himmelens Drottning”. (Det skulle ju vara Guds Brud. Gud är Kristus.) Och vi finner, att hon bedriver otukt, och hon får jordens kungar att bedriva otukt, och alla de rika männen och de stora männen. Hela jorden sprang efter henne. Förstår Ni?

225 Och så finner vi, att hon födde några döttrar, och de var prostituerade. Vad är en prostituerad om inte en sköka, samma sak: en otuktig person, som begår otukt, ondska, äktenskapsbrott. Vad gjorde de? Organiserade sig, fick ett system, lärde ut de människotillverkade systemen, pingstvännerna och hela högen!

226 Låt nu inte Ert — Ert samvete ramla ner i Er ficka, pingstväänner! Låt mig berätta en sak för Er! Låt oss titta saken rätt i ansiktet! Vi är för långt fram på vägen nu för att gå och hålla tillbaka slagen. Titta på det här!

227 Vi lever i Laodiceas Församlingstidsålder. Och det var den löjligaste församlingstidsåldern av dem alla, en ljum en, och den enda, där Kristus var på utsidan och försökte komma tillbaka in. Och det är pingstbudsskapet, som låter så här, man sa: ”Jag är rik!” Gosse, Du var fattig först. Nu har Du verkligen blivit rik, ser Du. ”Har inget behov av någonting!” Och — och å, vad Du var!

228 Han sa: ”Du är naken, eländig. blind, fattig, ömkansvärd och vet inte ens om det.”

229 Om nu en man vore naken där ute på gatan och visste om det, å, han skulle försöka skaffa sig hjälp. Men då han — då han inte vet om det, och man inte kan tala om någonting annat för honom,

då är han i dåligt skick. Gud, ha barmhärtighet med honom! Riktigt. Lägg märke till det! Oj, oj!

230 Kom nu ihåg, att denne antikrist själva, som är mannen, hans brud, som är hans församling, ”fick tillfälle att omvända sig, och hon gjorde det inte”, i Tyatiras församlingstidsålder. Kommer Ni ihåg det? Kan Ni . . . ?

231 Nåväl, låt oss gå tillbaka bara en minut! Det skadar oss inte att gå tillbaka bara en minut. Låt oss gå tillbaka till 2:a kapitlet, bara en minut! Vi ska bara läsa det, 2:a kapitlet i . . . Om Tyatira, nu. Ge nu akt på det här, bara litet snabbt nu! Oj, det är nästan tid för oss att sluta, och vi har inte kommit igång än. Men lägg märke till Tyatira! Det börjar nu i 18:e versen i det — i det 2:a kapitlet.

. . . till Tyatiras församlings ängel (det är budbäraren) skriv: ”Dessa ting säger Guds Son, som har sina ögon liksom lågor och hans fötter är liksom fin mässing:

’Jag känner till dina gärningar och din kärlek och din tjänst och din tro, . . . ditt tålmod och gärningarna, och att du måste vara flera än de . . . Och att de sista är flera än de första.

Det oaktat har jag några saker emot dig, för att du tillåter den där kvinnan Jesabel, . . .”

232 Var så goda! Ni känner till henne i Bibeln. Hon var Ahabs hustru. Och här är kvinnan, kyrkan, Jesabel, den falske profetens hustru, han som antas vara Guds äkta profet, påven, riktigt, den äkta profeten och hans hustru, Jesabel. Nu antogs Ahab vara en äkta jude, men han var en kanalje, det vet Ni, för hans hustru ledde honom bara vart han ville. Vi finner, att Jesabel tar sina pengar och leder de här, vart de vill också.

. . . som kallar sig för profetissa, (Får Ni tag i det?), att undervisa och . . . kuva mina tjänare (Ser ni, den där Jesabelläran bara svepte över landet.) till att bedriva otukt och äta saker, som offrats åt avgudar.

. . . jag gav henne tillfälle att omvända sig (Förstår Ni?) från sin otukt, och hon omvände sig inte.

233 Ge akt på den här nästa versen!

. . . jag ska kasta henne i en säng (Det är helvetet.), och dem, som begår äktenskapsbrott med henne i stora vedermödor, . . . (Det är att gå in i den stora Vedermödan. Inte Församlingen, nu.) . . . om de inte omvänder sig ifrån sina gärningar.

234 Se upp här nu!

. . . jag ska döda hennes barn (hennes prostituerade) med döden (andlig död), . . .

235 Tror Ni det? [Församlingen säger: "Amen." — Utg.] Det där är Ordet. "Jag ska döda dem med döden." Och om de blir dödade, är de för evigt avskilda. All right. Kom ihåg, att Han gav henne tillfälle att omvända sig.

236 Tyatiratidsåldern var den mörka medeltiden. Ryttaren på den mörka hästen red på den tiden, då alla mässorna och allting måste betalas för, och förbönerna och — och niodagarsbönerna osv. Se nu hans svarta häst, då han, efter att han vägrade att omvända sig i Tyatira, (vad?) förändrar sin ritt från en svart häst till en blekgrå en, döden, för sin sista verksamhet.

237 Nu kanske jag bara ska ge individen en liten omruskning här. Att säga nej till Gud, att säga nej till Guds kallelse, det gör man för sista gången ibland. Och precis liksom den där församlingen gjorde, då är det slut. Gud, tålmodet, kommer inte alltid att bemöda Sig med människan. Förstår Ni?

238 Och då hon tackade nej till Det och vägrade att ta emot Det, då bytte hon och gick. . . Och nu har hon ett namn, kallas för "Döden", avskiljelse. Gud sa: "Jag ska till och med ta hennes barn, protestanterna, och varenda en av dem ska jag döda med evig avskiljelse." Var så goda, Tyatiratidsåldern, den mörka medeltiden. Hans svarta häst förvandlas nu till döden för hans sista verksamhet.

239 Ser Ni, hur församlingstidsåldrarna passar ihop med Inseglen? Precis fullkomligt. Och vi vet, att Det är rätt. Den Helige Ande begår inget misstag. Han gav oss en härlig bekräftelse förra gången, då vi blev färdiga med de här församlingstidsåldrarna på den tiden, Ni vet.

240 Se Guds älskande tålmodighet! Innan Han avkunnade dom över henne, gav Han henne tillfälle att omvända sig. Och det är i Herrens Namn jag säger det här: Han har gett den protestantiska församlingen samma sak, och hon vill inte göra det. Budskapet har skakat om överallt, och hon vill inte göra det. Hon kommer att ha sina egna dogmer och trosbekännelser, jag bryr mig inte om, hur mycket man förklarar Det.

241 Som jag sa där i Chicago här om dagen inför flera predikanter än det är människor, som sitter här! Och där hade de mig fastnaglad ifråga om Läran, ormens säd och alla de här andra sakerna. Jag sa: "Ta Din Bibel, någon, och kom och stå bredvid mig, då!" Och ingen sa någonting.

242 Tommy Hicks sa: "Jag — jag har aldrig hört Det Där på det där sättet tidigare, broder Branham. Jag vill ha tre hundra av de där banden. Jag ska skicka dem till alla mina predikanter."

243 Det var omkring femtio eller sjuttiofem, som sa: "Jag kommer dit ner för att bli omdöpt." Kom de? Inte en enda av dem. Varför? Han gav dem tillfälle att omvända sig! Och Han kommer att kasta Era barn i döden, den andliga döden.

244 Vi ska ta upp det där imorgon kväll, om Herren vill, eller lördag kväll, om de där Plågorna, som går förbi. Ge akt på det, som äger rum där!

245 Liksom Han gav Egypten, Han gav Egypten tillfälle att omvända sig. Och vad var den där sista plågan? Det var döden.

246 Det är den sista plågan, som drabbade pingstförsamlingen, det är andlig död. Hon är död. Det där är i Herrens Namn. Hon är andligen död. Han gav henne tillfälle att omvända sig, och hon avvisade Det. Nu är hon död. Hon kommer aldrig att resa sig igen.

247 Och de där människorna där ute, som försöker få in episkopaler och präster osv., och kallar dem "Helige Fader *Den och den*." Å, de borde skämmas över sig själva. Så blind människan kan bli! Sa inte Jesus? Då den där sovande jungfrun kom för att köpa Olja, så fick hon Den inte!

248 Varenda en, man hör folk säga: "Jag har Den Helige Ande. Jag talade i tungor." Men de vill inte komma i närheten av en församling som den här. "Å, Du vet, jag tror inte, att jag vill gå nära en sådan där plats." Och så säga, att man har Den helige Ande?

249 Men man vill ha sina upphöjda sätt. Man vill stanna i Babylon och ändå njuta av Himmelens välsignelser. Man måste göra sitt val. Man kan inte stanna där ute i världen och tjäna Gud på samma gång. Jesus sa, att man inte skulle kunna tjäna Gud och mammon. Så om man inte väntar sig. . .

250 Om man verkligen blir frälst, kommer man att tycka om möten, där Den Helige Ande bekräftar Sig själv och visar, att Guds Ord är så.

251 Någon sa: "Människorna gör för mycket oväsen. Det gör mig nervös." Du skulle bli nervös, om Du kom till Himmelen. Och tänk dig bara, då de alla är där, hur blir det då? Oj, oj! Så Herren vill få. . .

252 Han är tålmodig, liksom Han var på Noas tid. Han försökte ihärdigt. Han hade fördrag med dem i hundratjugo år att få dem att omvända sig. De ville inte göra det.

253 På Egyptens tid sände Han plågor och allting annat. De ville inte göra det.

Han sände Johannes. De ville inte komma tillbaka.

254 Han sände Jesus för att dö, för att frälsa hela den grupp, som ville höra Ordet.

255 Och nu, i den yttersta tiden, lovade Han igen, att Han skulle sända ett Budskap för att kalla ut Henne, och återupprätta den ursprungliga Tron tillbaka till Det, tillbaka till Ordet. Och de vill inte ta emot Det. De är så dogmatiska i sina dogmer och trosbekännelser, att de inte vill ha Det. Å, de tror, att om de hade en. . . Om en Ängel gick ner. Men Gud gör inte så.

256 Han tar någonting okunnigt och enfaldigt, någonting som knappt kan sitt ABC eller — eller någonting. Och så tar Han den sortens person, för Han kan ta någonting, som är ingenting, och sedan verka genom det. Så länge som någonting tycker, att de är någonting, så kan de inte göra någonting med det. Han gjorde alltid så. Man måste bli ingenting för att bli någon hos Gud. Oj, oj!

257 Lägg märke till att: ”Han gav henne i alla fall tillfälle att omvända sig, men hon gjorde det inte.”

258 Han har gjort det igen. Hon kommer inte att göra det. Hennes förkastelse gör henne på ett sätt, rättare sagt, hennes förkastelse skapar det fullkomliga sättet för Satan att komma in i henne och förkroppsliga sig. Det är riktigt. Förkroppsliga sig precis i henne, för att hon förkastade Ordet. Och det är exakt samma sak, som den protestantiska församlingen blir, en prostituerad, det är för att hon förkastar Guds Ords bekräftade Sanning, och det ger djävulen rum till att komma raka vägen in och förkroppsliga sig. Och han ska skapa en bild av vilddjuret, då de förenas till ett helt, just där borta nu, och går precis exakt, som Han sa. Det är riktigt. Amen.

259 Om jag hade en utbildning, skulle jag kunna ge ut Det. Jag har ingen utbildning. Jag väntar mig bara, att Den Helige Ande ska uppenbara Det för Er. Och Han kommer att göra det för dem, som . . . Det är riktigt. Han kommer att göra det. Ja. Lägg märke till det!

260 Titta hur, vad hon gjorde här! Hon förkastade Guds Budskap, att hon skulle omvända sig. Hon började som en antikrist, och det är, vad hon var. Hon blev en falsk profet, en förkroppsligad djävul, och hon gjorde det med sin falska undervisning. Och då, i allt detta, gav Gud henne tillfälle att omvända sig, försökte få tag i henne.

261 Ser Ni, vilken långmodighet? Vilken underbar kärlek! Det finns ingen kärlek som den! Titta på de där, som till och med spottade Honom i ansiktet osv., Han förlät dem. Det är Gud, ser Ni. . . .

262 Förkastar Guds Budskap! Titta, hon ombads att omvända sig, gå tillbaka till det, som hon föll ifrån.

263 Och vad föll hon ifrån? Ordet. Riktigt. Vad föll Eva ifrån? [Församlingen säger: ”Ordet.” — Utg.] Ordet! Vad föll samfundet ifrån? [”Ordet.”] Var så goda! Förstår Ni? Inget annat sätt. Varenda gång kommer man raka vägen tillbaka till Ordet, raka vägen tillbaka till Ordet. Förstår Ni? Och de kommer in i ett system, som för dem tillbaka bort ifrån Ordet, för dem ifrån Ordet istället för till Ordet. Lägg märke till det!

264 Titta, hon fick tillfälle att omvända sig, gå tillbaka. *Omvända sig* betyder att ”gå tillbaka, vända om, göra helt om”. *Omvända*

sig, ”gå tillbaka”. Och hon fick ett tillfälle att gå tillbaka dit, där . . .

265 Kom nu ihåg, att hon var den ursprungliga Pingstförsamlingen, som Den Helige Ande utgöts över på Pingstdagen. Hur många bibelstudenter vet det? Visst var hon det. Ser Ni, vad hon gick ifrån? Hon föll ifrån Ordet och tog emot dogmer. Hon väntade sig. . . Istället för Den Helige Ande ville hon ha en helig man, ”Jur. Doktor, Fil., Q.U.” och gjorde honom sedan till påve. Förstår Ni? Visst. Men hon, det där var, vad hon ville ha, någon som skulle utföra hennes böner. Någon . . . Hon bara betalade ut sina pengar, och det var allt, hon behövde göra. Förstår Ni?

266 Nu är det samma sak idag. Bara så länge som de har en kyrkbänk att sitta i, betalar bra i kollektboxen, det är bra nog. De är medlemmar i den där församlingen. Säg dem ingenting annat om det. De vill inte veta. Det är hennes döttrar.

267 Varifrån var det nu, hon föll? Från de apostoliska apostlarnas och profeternas ursprungliga Ord. Det var därifrån, hon föll. Det var därifrån, protestanterna föll.

268 Omvänd Er! Gå tillbaka! Vänd om, innan det är för sent! Det är inte redan för sent. En av dessa dagar kommer det där Lammet att lämna Sin plats, och då är alltsammans över. Så hennes döttrar har ombetts nu, innan de blir dömda tillsammans med henne, att ”vända tillbaka”.

269 Det sista Budskapet de nu får är då den här profeten, som jag har talat om. Vilket jag har läst många böcker om det. Och jag vet, att verkligen goda, förståndiga, andligt tänkande människor vet, att det där kommer. De vet det. De vet, att det kommer, ser Ni. De . . . Men bekymret med det är, att de fortsätter att säga: ”Vi behöver det. Det kommer att bli.” Och då det kommer, att de kommer att vara så ödmjuka, att de troligen missar Det, precis liksom de gjorde de andra gångerna. Det är riktigt. Folk kommer att skriva om Det och allting, säga: ”Ja, då, det behövs.” Och så låta Det visas mitt framför dem, och de bara går vidare, ser Ni. Så de har alltid gjort det.

270 Ge nu akt på det ursprungliga Ordet! De åt- . . . De . . . Hon måste omvända sig, gå tillbaka än en gång, så hennes döttrar har blivit ombedda. För att tvingas . . . De kommer att dömas och kastas i samma säng och dödas tillsammans med henne. De har ombetts att vända tillbaka till det ursprungliga Ordet, gå tillbaka till den apostoliska Lära. Men de är så bundna av sina trosbekännelser osv., att de inte kommer att göra det. De har bara roligt åt Det.

271 Så vad gör de? De går till sist upp i bilden av vilddjuret, en annan makt. Lagg märke till det, och handlar mot Lammets Brud, liksom hon gjorde i Uppenbarelseboken 13:14. Det är, vad de gör, bara förföljer, precis samma sak. Församlingarna har

lika roligt åt Kristi sanna Brud, som Rom någonsin hade. Precis exakt. Jajamensan. Handlar mot Lammets verkliga Brud precis exakt liksom hon gjorde i Uppenbarelseboken 13:14.

²⁷² Lägg nu märke till det! Vi ser genom Guds Löftesord, att Han kommer att — Han kommer att dräpa hennes barn, samfundet, hennes döttrar, med andlig död. Det där är nu Uppenbarelseboken 2:22. Glöm det inte! Att dräpa är att ta död på. Och *död* är "evig avskiljelse ifrån Guds Närvaro". Tänk på det, vänner! Tänk på det! Lita inte på några människotillverkade trosbekännelser! Vad som helst, som är tvärtemot Ordet, håll Er borta ifrån det!

²⁷³ Se upp nu, titta i Bibeln här! Den säger, att hans namn var Dödsriket, och . . . Jag menar:

. . . hans namn var *Döden, och dödsriket följde efter honom.*

²⁷⁴ Nu följer ju alltid dödsriket efter döden i det naturliga. Då den naturliga människan dör, följer dödsriket för henne, dvs. graven, hades, ser Ni, i det naturliga. Men i det andliga är det Eldsjön, ser Ni, all right, in i en evig avskiljelse, där de bränns upp.

²⁷⁵ Och — och Malaki 4 säger: "Lämnar dem inte ens stubbe eller gren eller någonting annat." Det är sättet världen har att rena sig igen för Tusenårsriket. Förstår Ni?

²⁷⁶ Har Ni lagt märke till, att ryttaren är en "han"? Och "han" hade i "sin" hand. En "man", en falsk profet. Men hans brud kallas för församlingen, "hon", Jesabel. Ahab, Jesabel. Å, det är så fullkomligt som vad som helst. Förstår Ni? Förstår Ni?

²⁷⁷ *Döttrar* är "hon" också, men tar aldrig emot ledarskap av en enda man. Protestanter mot det men ändå skökor i princip, i sin lära, samfund, system. Det där är precis . . . Det är så det står.

²⁷⁸ Lägg märke till det! Vad leder allt det här fram till? Nu har vi bara omkringt tolv, fjorton minuter här, antar jag. Titta, vad allt det här leder fram till! Vad är det? Det går raka vägen tillbaka, liksom det gjorde, och började i Himmelen. Det leder fram till striden i den yttersta tiden.

²⁷⁹ Det första i Himmelen var en strid. Lucifer sparkades ut och kom till jorden. Så förorenade han Eden, sedan har han hållit på att förorena hela tiden sedan. Och nu kommer det ifrån striden i Himmelen till striden på jorden, och det kommer att avslutas på jorden, i ändens tid, i en strid som kallas för Harmageddon. Vem som helst vet nu om det. Striden började i Himmelen, det heliga, och så sparkade de ut honom. Mikael och Hans Änglar störtade honom, han kördes ut. Och då de gjorde det, föll han raka vägen ner i Eden, och här började striden här nere. Met . . .

²⁸⁰ Gud hade Sina barn helt befästa bakom Sitt Ord. Och Eva tog risken och sa: "Jag tror, att Du kanske har rätt." Och så gick

det, som det gick. Och så har det varit hela tiden sedan dess. Så kom Gud ner, och nu måste Han . . . Han kom ner för att återlösa dem, som ville komma ner.

²⁸¹ Liksom jag sa, är Gud som en stor entreprenör. Han lägger ut allt Sitt material på jorden, och så bygger Han Sina byggnader. Kom nu ihåg, att innan det fanns ett — ett sädeskorn på jorden, innan det fanns en sol, som någonsin lyste på jorden, låg Din kropp på jorden, för Du är av jordens stoft. Förstår Ni? Det är Du. Gud är Entreprenören.

²⁸² Sättet, som Han nu tänkte göra det på, var att sträcka Sig ner och ta (liksom då Han skapade Adam) litet grand kalcium, pottaska och kosmiskt ljus och: "Huiitt!" Säg: "Där är min andre son." Förstår Ni? Sedan skulle Han hämta litet mer och: "Huiitt!" "Där är en till."

²⁸³ Men vad gjorde Eva? Hon förvanskade det där sättet. Och hon fick till det genom en sexuell akt, då drabbade döden det.

²⁸⁴ Vad gör nu Gud? Han har så och så många frön där nere, som är förutbestämda. Så och så mycket, de förutbestämda. Och sedan, vid ändens tid, kommer Han inte att säga: "Eva, kom och föd ett barn till!" Han kommer att ("Huiitt!") ropa, och jag kommer att svara. Det är alltsammans. Så är det. Det är idéen. Då den där siste har hämtats in, avgör det saken.

²⁸⁵ Nu började striden i Himmelen. Den kommer att avslutas på jorden, i form av Harmageddon.

²⁸⁶ Låt oss nu titta och se den utvecklas! Och kanske vi kan utveckla den. Herren hjälpe oss just nu att göra det här nu! Se den utvecklas.

²⁸⁷ Den mystiske ryttaren, ge akt på, vad han gör nu! "Opponerade sig", vägrade att omvända sig och att gå tillbaka till det ursprungliga Blod-Ordet. Ordet blev Blod och kött. Förstår Ni? Han vägrade att gå tillbaka till Det. Han är antikrist! Den sanna Ord-Bruden, är opp- . . . Han opponerar sig mot den sanna Ord-Bruden. Tar sig sin egen brud! Han opponerar sig mot den här sanna Bruden också. Och han tar sig sin egen brud och hämtar henne till sig i en religionsform, som kallas för trosbekännelser och dogmer. Förstår Ni? Och då han nu ser den heliga Bruden, är han emot Henne. Men han formar sin egen brud, som kallas antikrist, genom en antikristlig undervisning, som är emot Kristus. Ser Ni, hur klipsk han är? Och nu, istället för att ha en kärlekens enhet, som styr, tillbedjan under Blodet, har han ett samfund. Istället för att ha Ordet tog han trosbekännelser, dogmer osv.

²⁸⁸ Och liksom protestanten säger: "Apostlarnas Trosbekännelse." Jag vill, att Ni ska finna ett enda ord om den i Bibeln. Apostel, det finns ingen Apostlarnas Trosbekännelse i Bibeln.

289 Som jag sa här nu för inte så länge sedan, eller någonstans. Om apostlarna hade en trosbekännelse, var det Apostlgärningarna 2:38. Precis exakt allt jag vet, att han någonsin hade. Det är, vad de bjöd alla att göra. Då han fann en av dem, som såg ut, som om de var kristna, sa han: "Har Ni fått Den Helige Ande, sedan Ni kom till tro?"

De sa: "Vi vet inte, om det finns . . ."

Han sa: "Hur blev Ni då döpta?"

290 Att nu bli döpt i Jesu Namn, eller i vår Herres, Jesu Kristi Namn, rättare sagt, det, det är all right, men det är ändå inte alltsammans. Nänämensan. Man skulle kunna bli döpt femtio gånger på det där sättet, och det skulle inte göra någon nytta, förrän det där hjärtat förvandlas av Den Helige Ande. Det måste vara med, alltsammans. Lägg märke till, att det är — det är Kristus!

291 Antikrist slår ifrån sig den sanna Brudens Lära, och därför tar han nu sin egen brud och bygger upp henne under sin egen trosbekännelse. Tar sin egen brud och gör henne till ett samfund! Hon föder andra samfund, som det är citerat i denna Heliga Skrift, föder döttrar. Och hon . . . Hon blir precis lik sin mor, naturlig, världslig, samfundsinriktad, och opponerar sig emot den andliga Bruden, Ordet.

292 De säger inte, att de inte tillhör församlingen. Tala med en samfundsperson! "Visst, jag tillhör församlingen." Är Du en kristen? "Jag tillhör församlingen!" Det där har inte ett dugg att göra med Det! De säger . . . Man tillhör inte För- . . . Man, man tillhör kanske det, som kallas för en församling, ser Ni, att tillhöra en församling. Det där är inte en Församling. De där är inte Församlingar. De där är föreningar, där folk kommer tillsammans, och det är som "lika barn leka bäst".

293 Men man är bara en enda Församling, och det är Kristi mystiska Kropp. Och Den går man inte med i. Man föds in i Den.

294 Liksom jag alltid har sagt, jag har varit tillsammans med familjen Branham i femtiotre år och har aldrig gått in i den. Jag föddes in i den. Förstår Ni?

295 Lägg nu märke till det! Det är vackert förebildat. Jag — jag har ett . . . Skriftstället nedskrivet här, men jag . . . Vi har inte tid att gå in på det, liksom Esau och Jakob.

296 Nu var Esau en religiös man. Han påstod sig inte vara en otroende. Han trodde på samme Gud, som Jakob gjorde, samme Gud som hans pappa gjorde. Men han var bara en skojare, eller ursäktat uttrycket, bara . . . Han var bara inte bra. Han — han var, vad beträffar att vara moralisk, var han faktiskt en — en man som handlade mer moraliskt, än Jakob var. Men, ser Ni, han tänkte inte . . . "Å, vad har den där förstfödslorätten att göra med Det?" Och han sålde sin förstfödslorätt åt Jakob. Förstår Ni?

297 Men Jakob, han hade inte stora saker och liksom Esau gjorde. Han hade inte det arv, som han hade. Men det var en enda sak, som Jakob ville ha, det var den där förstfödslovet. Han brydde sig inte om, hur han måste få tag i den, han skulle ha den. Och Gud hade respekt för honom.

298 Och så är det där samma sak idag med den naturliga människan, köttsligt sinne, världsligt sinnad. ”Tja, jag tillhör Statskyrkan. Jag tillhör *den här* församlingen. Jag tillhör *den där*.” Det där har inte ett enda dugg med Det att göra, inte ett dugg.

299 Titta! Han samlar dem nu på sin flerfärgade häst. Han samlar ihop dem på sin flerfärgade häst, för han har politisk makt.

300 Tror Ni inte, att han har det? Hur kom den här presidenten in just nu? Hur kom det där misstaget sig? Mmm. Kom över hit för att få religionsfrihet, och Ni demokrater, som skulle sälja ut Er förstfödslovet för politik! Jag har inte. . . Det demokratiska partiet är all right, de är ruttna båda två. Jag talar om kristenheten. Men Ni säljer Er förstfödslovet på en demokratisk röstsedel för att få in någonting sådant där. Fy skäms!

301 Inser Ni inte, att den här nationen är exakt efter samma mönster som Israel? Vad gjorde Israel? Hon kom över till ett främmande land och körde ut invånarna och dödade dem och gick in och behärskade landet. Det är vad vi gjorde med indianerna. Det är de enda sanna amerikaner, som finns, det är våra indianska vänner.

302 Och vad gjorde de sedan? Israel hade några stora män. Innan man visste ordet av. . . De hade David, och de hade Salomo. De hade stora män. Och till sist fick de en avfälling där uppe, Ahab, som gifte sig med en Jesabel, en otroende.

303 Nå, det är samma sak, som vi gjorde. Vi hade en Washington och en Lincoln, men titta, vad vi har nu! Och själva saken med det, är att han är gift med och berusad och övertygad av Jesabel. Han kanske är en ganska bra slags karl, men det är hon, som kommer att bestämma. Och man ser det redan nu, hela familjen är på väg in.

304 Vad talade Den Helige Ande om för mig för omkring trettiofem år sedan? Och alla Ni gamlingar känner till det, om sju saker, som skulle ske, innan det gjorde det. Och det här är den sista, den näst sista saken, som kommer upp. Allting annat träffade precis exakt prick, om krigen och allting annat. Förstår Ni? Och nu står hon där, en kvinna, färdig till att styra nationen. Jesabel! Förstår Ni?

305 Men kom ihåg, att på Jesabels tid talade någon verkligen om för dem, vad de hade för färger. Förstår Ni?

306 Hopsamlandet på deras mångfärgade häst. Och, ser Ni, han samlar ihop det här, blandat med trosbekännelser, samfund,

människotillverkade läror. Är det riktigt? [Församlingen säger: "Amen." — Utg.] Visst, en blandad färg, världens döda, gulbleka hästs blandade färg! Det där är rätt, nu. Det dödas blandade färger, den gulbleka hästens världsliga form, oj, oj, inget Ordets heliga Blod alls!

³⁰⁷ Och titta! Från hörn... "Från jordens fyra hörn samlar de ihop dem, samlar dem till Harmageddon", säger Bibeln. Jag försöker tänka på Skriftställena, eftersom jag har dem nedskrivna här. Jag anropar dem inte, utan bara var de är skrivna, ser efter vad de är. "Samlar ihop dem till Herren Guds fältslags stora dag." Titta! På den här mångfärgade, världsliga, blekgula, sjuka hästen, nu, tänk bara på det! Ni vet, det där är någonting allvarligt. Titta nu, vart han församlar dem: "Från jordens fyra hörn." De håller på att samlas nu för kraftmätningen. Kraftmätningen kommer att vara vid "Harmageddon" enligt Ordet. Förstår Ni?

³⁰⁸ På den blekgula hästen, ridande på den, med ett "Döden" fasthäftat, rättare sagt, med ett namn fasthäftat på sig: "Döden", antikrist! Lyssna! Antikrist, det första samfundet (det kan inte ifrågasättas), tillsammans med sin Jesabel, en prostituerad, vad Ordet beträffar, tillsammans med hennes döttrar hos henne, protestanterna, som nu församlar sig i enighet!

³⁰⁹ Hörde Ni baptistfolket tala här om dagen här borta, Ni vet? Va? "Å, vi ska inte förena oss med dem, men vi ska — vi ska vara vänliga och liksom få ihop det med dem. Vi måste inte gå in i deras församling, men..." Var så goda! Var så goda, precis exakt vad Ordet sa. Förstår Ni? Förstår Ni? Den gamla skökan ända från början, ser Ni.

³¹⁰ Nu är de här och förenar sig, kommer till den där kraftmätningen, till Harmageddon, och rider på en mångfärgad häst, med en häst i vitt, en häst i rött, en häst i svart. De tre olika: politisk — politisk makt, andlig makt, som styrs av demonisk makt, vilken är antikrist. Blandar ihop allt det där, så man får en gulblek sak, som ser sjuk ut, vilken han rider på. Riktigt. Lägg nu märke till det! Titta, vad han rider på, den här gråsprängt färgade hästen, som ser blekgul ut, blandad med svart, rött och vitt! Som kommer till striden och samlar sina undersåtar från varenda nation under Himlen! Uttydde inte Daniel drömmen och såg denna Roms järnstrimma komma in i vartenda rike? Här kommer de, församlar sig.

Sitt nu stilla för avslutningen bara en minut, och lyssna noga!

³¹¹ Nu samlar de ihop sig för att göra det, hämtar hans undersåtar från jordens fyra hörn, ridande på en gulblek, sjuklig, trefärgad, blandad häst. Samme man!

³¹² I Uppenbarelseboken 19, nu, håller inte bara han på att göra sig redo, men Kristus håller på att bli redo att möta

honom. Striden kommer att bli het och ansträngande. Kristus i Uppenbarelseboken 19. Kristus har samlat de Sina, inte från jordens fyra hörn, för det kommer att finnas en pytteliten kvarleva. Vad gör Han? Han samlar dem från Himmelens fyra hörn. Vi ska komma fram till dem, ”själarna under altaret”, imorgon kväll, och Ni ska få se, om det är riktigt eller inte. Himmelens fyra hörn, på en snövit häst!

³¹³ Han har också ett Namn, inte döden utan ”Guds Ord”, Livet. Amen. Har skrivet här på Sitt lår: ”Guds Ord.” Det är det enda Livet, för Gud är den enda källan till Evgigt Liv, som finns. Zoe! Är det riktigt? [Församlingen säger: ”Amen.” — Utg.]

³¹⁴ Och Han har skrivet: ”Livet” och rider på en vit häst, och här är en man med tre olika makter hopblandade, som kallas för ”Döden”. Som samlar sina jordbundna delegater, och Kristus samlar Sina av Himmelen födda undersåtar, de heliga. Han har ”Döden” skrivet på sig, Kristus har ”Livet” skrivet på Sig.

³¹⁵ De där, som är med Honom, är på vita hästar också, och de kallas för: ”De som utvaldes innan världens grund lades.” Amen! Och de är trofasta mot Ordet. Amen! Huitt! Jag tycker om den där. ”Kallade, utvalda, innan världens grund lades.” Och så trofasta mot Ordet av sitt eget val, alla stimulerade med nytt vin och Olja, rider bara med, kommer ner för att möta honom. De vet, att Åskdandren kommer att utfärda saken åt oss ganska snart. Förstår Ni?

³¹⁶ Titta! Hur gör han? Så om Han är Ordet, och Hans Namn är Ordet, då är Ordet Livet. Antikrist, vilket *anti* som helst är ”emot”, så *anti* är ”emot” Kristus, Ordet. Så det måste vara en trosbekännelse eller ett samfund, som är emot Ordet.

³¹⁷ Å, jag förstår inte, hur Ni ska kunna missa det. Om Ni — Ni förstår det, hur skulle Ni kunna missa det? Jag förstår inte, hur Ni skulle göra det.

³¹⁸ Och det där är sant. *Anti* är ”emot”. Är inte det riktigt? ”Ta bort ifrån.” Det var det, han var. Han rider sin hopblandade häst. Vi såg det just här i Guds Ord.

³¹⁹ Vi har sett det där i de sju församlingstidsåldrarna. Här kommer Han tillbaka med det i Inseglen, öppnar och visar de där sakerna, som pågick under församlingstidsåldrarna.

³²⁰ *Anti* är ”emot” Ordet. Ser Ni, varför trosbekännelserna, varför vi är så emot trosbekännelserna och samfunden? Därför att de är emot Ordet. Förstår Ni?

³²¹ Här ser vi Livet och döden komma till den slutliga kampen. Det sanna Livets vita häst, de blandade trosbekännelsernas blekgula häst. De ser att det drar ihop sig till det — den verkliga kraftmätningen.

³²² Nu vill jag säga någonting här. Ni kanske inte tror på det här. Men jag slog upp det för att vara säker. Det finns bara en

enda ursprunglig färg, och det är vit. Hur många vet det? Det finns bara en enda ursprunglig färg. Vad som helst annat är en blandning.

³²³ Kristus är på en helvit, det oförfalskade Ordet från begynnelsen. Amen! Amen! Varenda färg skulle vara vit, om inte någonting kemiskt hade brutit in i den. Amen! Glory! Varenda församling skulle stå på Guds Ords apostoliska Lära, och Gud skulle bekräfta Den, om inte han hade fått trosbekännelser eller samfund inblandade i Den. Var så goda!

Å, broder Evans, jag känner mig bra just nu! Jajamensan. Jajamensan.

³²⁴ Bara en enda ursprunglig färg, det är vit. Den blandade sig aldrig — aldrig med samfund eller trosbekännelser. Nänämensan.

³²⁵ Och kom ihåg, att Hans heliga är klädda i vita mantlar, inte hopblandade med samfund och trosbekännelser. Nu finner vi, att samfundens trosbekännelser, det är här, man får sin blandade färg. Men det här är den ursprungliga färgen, som Han rider på. Den ursprungliga färgen är på Hans folk. Och de har blivit doppade i Blod, som renade den där klädnaden och skickade den raka vägen tillbaka dit bort. Förstår Ni? Det är riktigt.

De där, som blandade sig, blev blekgula och går till döden.

³²⁶ Det är ett förvrängande, en förvrängning, att blanda färger med vitt, man förvränger den ursprungliga färgen. Är det riktigt? Om den ursprungliga färgen, den enda färgen, är vit, och man blandar någonting med den, förvränger man dess verkliga orsak. Amen. Är det riktigt?

³²⁷ Och då, om Han är den vita hästen, och Han är Ordet, att då blanda någonting med Det, något slags trosbekännelse, lägga till ett enda ord till Det, ta bort ett enda Ord ifrån Det, är att förvränga hela saken. Oj, oj! Bevara mig hos Ordet, Herre!

³²⁸ Sanning och villfarelse! Oj, oj! Hur bra det än är. . . Sanning och villfarelse kan inte blandas. Det kan inte blandas. Antingen är det SÅ SÄGER HERREN, eller så är det fel. Oavsett vilken helig fader, som sa det, Sankt Bonnifer eller — eller ärkebiskopen i Canterburry, jag vet inte, vem som sa det. Om det är tvärtemot Ordet, är det en förvrängning. Det kommer inte att blanda sig. Man säger: "Den här mannen gjorde. . . Jag bryr mig inte om, vad han gjorde, hur mycket helig han är eller vad som helst liknande. *Det här* är den enda direkta Sanningen, som vi har. Ingen församling, ingen trosbekännelse har någon Sanning, om det är utanför *Det här*.

³²⁹ Och visa mig en enda, som har Det! Jag vill bara, att Ni ska tala om det för mig. Jag ska slå upp en sida i Bibeln och visa Er någonting. Förstår Ni? Man säger: "Pingstvän." Oj, oj! Jag uppfångade just den där tanken från någon där. Det var orsaken

till, att jag sa det där. Det är bäst att låta det vara just nu, för jag ser, att det träffade en öm punkt just där. Jag ville inte — inte såra Er, men jag — jag ville bara låta Er veta, att jag vet, vad Ni tänkte på. Förstår Ni?

³³⁰ De där, som blandade sig vände sig (anti) mot döden. De vänder fram dödens färg, då man blandar något slags någonting med det ursprungliga.

³³¹ Det är som Kristus sa om senapsfröet. Ja, det är det minsta av alla frön, men det blandar sig inte med någonting. Senap blandar sig inte. Han är äkta senap. Så om Du bara har så pass mycket tro, så håll bara fast vid den!

³³² Lägg märke till det! Livet följde ryttaren på den vita hästen, som var Ordet, Livet, bekräftad av Sina uppståndna heliga, som Han hade med Sig. Hur kommer nu striden att avlöpa?

³³³ Jesus sa: "Den som tror på mig, fastän han var död, ska han ändå få leva." Han sa: "Om Ni tror på mig, fastän Ni — Ni var döda, ska Ni ändå få leva. Och vem som helst, som lever och tror på mig ska aldrig dö." Åter sa Han: "Den som tror på mig. . . Han ska ge honom Evtigt Liv, låta honom uppstå i den yttersta tiden." Det är Hans löftes Skriftställe.

³³⁴ Här kommer Satan med alla jordens fyra hörn, med sina protestanter och med sina — sina katoliker och allesammans, och marscherar raka vägen upp till Slaget vid Harmageddon. All right.

³³⁵ Och här kommer Jesus, som kommer ner ifrån Himmelen tillsammans med de uppståndna heliga, det bekräftade Ordet.

³³⁶ Jag sa, att om Gud talar eller sänder en, är Han. . . Han — Han backar upp, vad man säger. Förstår Ni? Lägg märke till, att om man är en ambassadör från Himmelen, står hela Himmelen bakom en. Och Himmelen består av Ordet. Mmm.

³³⁷ Lägg nu märke till, att Han har kommit med de uppståndna heliga och bekräftar, att Hans Ord är sant.

³³⁸ Så Satan vet då, att de bottenlösa avgrunderna är redo för honom. Förstår Ni? Oj, oj! Medan döden red på den gulbleka hästen, blandade trosbekännelser och samfund, och följde honom, oj, oj, till evig skilsmässa från Gud. Det var det, han red dem till, till evig skilsmässa.

Kristus red Sin Församling raka vägen in i Härligheten, i uppståndelsen.

³³⁹ Lägg nu märke till vers 8, precis rätt. . . Den sista delen av vers 8, medan vi avslutar, ser Ni.

. . . *makt gavs åt dem* . . .

³⁴⁰ Vilka är "dem"? Förstår Ni? All right. Antikrist kallades för "Döden". "Dödsriket följde med." Titta på det här fyrapunktsschemat!

341 Antikrist, den vita hästen, dödar med ande, eftersom han är antikrist, andlig död.

342 Nummer två, den röda hästen, dödar med svärd, politisk makt, då kyrka och stat förenades.

343 Den svarta hästen, själar, då han gav ut sin lära, och hon gjorde det där med sin otukt. Och han vägde upp deras mat med en. . . Sålde deras. . . Vad de gav för maten, för en viss vikt, och penningarna osv.

344 Den fjärde, en blekgul häst, evig avskiljelse från Gud. Åter fyra, ser Ni. Oj, oj!

Pris ske Gud!

345 Den sista nu, här i avslutningen. Till dem som. . . Har Ni. . . Jag har hållit på för länge, men vill Ni ge mig omkring tio minuter till? [Församlingen säger: "Amen." — Utg.] Jag fick så många telefonsamtal idag om — om talet här.

346 Det hade varit så mycket fanatism, som hade börjat om Elia, att det där bara. . . Det är — det har hamrats till döds. Och man kan. . . Ja, låt bara. . . Må Gud bara hjälpa mig att hjälpa Er att förstå, vad jag ser på! Vill Ni det? Låt oss bara försöka, ser Ni!

347 Här är det nu i avslutningen till dem, som inte tror att den siste budbäraren till församlingstidsåldern är profeten Elia, en man som är smord på det sättet.

348 Efter döden. . . Titta! Efter den här sista församlingstidsålderns död. . . Lägg nu märke till, vad som skedde, ser Ni! Efter döden förstörs deras döda kroppar av vilda djur. Det vet Ni. Det där är nu sant. Liksom deras, som hade Jesabel till förebild.

349 Slå nu upp Uppenbarelseboken 2:18 och vers 20! Jag tror, att vi hade det där för bara några minuter sedan. Eller hur? Ja, jag tror, att vi nyss hade det där. Jag hade det nedskrivet här av någon. . . Ja, Den moraliska upplösningens tid, det är vad det var. Se, hur det var, hur Jesabel hade kommit in! Nu är Jesabel församlingarna, den här moderna församlingen, inte Bruden nu. Jesabel i det Gamla Testamentet är en förebild till församlingen av idag enligt Guds Ord i Uppenbarelseboken 2:18; 20.

. . . *du tillåter den där kvinnan Jesabel, som kallade sig för profetissa. . .*

350 Förstår Ni? Är det riktigt? [Församlingen säger: "Amen." — Utg.] Nu är förebilden fullkomligt Jesabel. Den första, nu. . .

351 Vi skulle bara kunna ge Er Skriftställe efter Skriftställe, ser Ni, att den sista tidsåldern är ett profetiskt Budskap till Församlingen, som kallar dem tillbaka till det ursprungliga Ordet. Lägg nu märke till det! Är det riktigt? [Församlingen säger: "Amen." — Utg.] Malaki 4 säger så, och andra med. Uppenbarelseboken 10:7 och vidare framåt. Förstår Ni? Jesus själv förutsa det, vidare, vidare, vidare. "Liksom det var på

Lots tid" osv. så där, och vidare framåt. Det bara fortsätter att återkomma.

352 Jesabel är förebilden till den moderna församlingen av idag, för katoliker och protestanter är förenade nu. Det — det går inte att komma förbi det. De är samfund båda två, så det är bara — det är bara mor och syster, det är alltsammans. De bråkar och diskuterar med varandra, men de är samma sak, skökor båda två. Nu säger jag inte det där av mig själv. Jag citerar från SÅ SÄGER HERREN. Förstår Ni? All right.

353 Nu lägger vi märke till, att Jesabel dödades av ett Guds påbud, dödades för att Gud fick Jehu att gå dit ner och få henne utkastad genom fönstret, och dödade Jesabel. Och hundarna åt upp hennes kött (är det riktigt?) den bokstavliga Jesabel. [Församlingen säger: "Amen." — Utg.] Ahab, hennes kung, chefen, hundarna slickade hans blod, liksom den förste Elia förutsa. Ni ser, vart vi är på väg, eller hur?

354 Varför? Den förste Elia var en av församlingarna ratad man. Och Jesabel och Ahab var chef för deras församlingar, kyrkan och staten, alltsammans. Och Elisa uppenbarade Ahabs synder för honom och bjöd hela församlingen att vända tillbaka till det sanna Ordet.

355 Som om inte det där är exakt, vad det är meningen, att den andre Elia ska göra, då han kommer till den här församlingen i den här tiden, "återupprätta den ursprungliga Tron"! Jag förstår inte, hur man ska kunna tränga sig bort ifrån Det. Det är riktigt. Vänd tillbaka till det ursprungliga Ordet! Det är riktigt.

356 Om Ni nu vill se deras kroppar, så låt oss här slå upp Uppenbarelseboken 19, efter — efter att Ordet dödar dem! Ordet kommer nu att döda dem. Det vet Ni. All right. Titta nu bara och se efter, vad som sker vid Kristi Tillkommelse i Uppenbarelseboken 19 med början på den 17:e versen!

Och jag såg en ängel stå i solen, . . .

357 Det där är nu alldeles efteråt, titta ovanför här: "Och Hans klädnad var doppad i blod. Och Han kallas för KUNGS KUNG OCH HERRS HERRE." I 13:e versen: "Han kallas för Guds Ord." Förstår Ni? Här är Han nu KUNGS KUNG OCH HERRARS HERRE."

Och jag såg en ängel. . .

358 Titta nu! Han går fram.

Och ut ur hans mun går ett skarpt svärd, så att han med det skulle slå nationerna, . . .

359 "Ut ur Hans mun," liksom från Guds mun till Mose mun. Förstår Ni?

. . . och han ska styra dem med en spira av järn, och . . . trampar den allsmäktige gudens våldsamhets och vredes vinpress — press.

Och han har på sin klädnad ett namn . . . på sitt lår ett namn skrivet: KUNGS KUNG OCH HERRARS HERRE.

Och jag såg en ängel . . .

³⁶⁰ Titta nu! Nu kommer Han fram och slår. Vem slår Han? Jesabel och hennes Ahab, den falske profeten.

*Och jag såg en ängel stå i solen, och han ropade med hög röst och sa till alla luftens fåglar mitt i himlen:
"Kom och församla er till den store Gudens supé!"*

³⁶¹ Han ger dem som mat åt vilddjuren och fåglarna. Titta nu här borta i det andra kapitlet här i Uppenbarelseboken! Och, en minut bara, "Dödar med ett svärd och döden och jordens vilddjur." Förstår Ni? Jesabel-församlingen, det är meningen att hennes (faktiska) kropp ska ätas upp av jordens fåglar och vilddjur. Precis exakt liksom Ahab och Jesabel blev i det naturliga, så är det meningen, att de ska bli i den andliga formen, en församling. Förstår Ni, vad jag menar? {Församlingen säger: "Amen." – Utg.] All ríht.

³⁶² Elia var . . . Å! Elia var profeten på de naturliga Ahabs och Jesabels tid. Och det är utlovat, att han ska göra samma sak enligt SÅ SÄGER HERREN i Ordet, med den andliga Jesabel, i sin andliga verksamhetsform.

³⁶³ Titta! Elia kunde inte på sin tid, fastän han var ordentligt och grundligt bekräftad, vända dem tillbaka till Ordet. Är det riktigt? Fastän Elia försökte med allting. Han gjorde allting. Han — han visade dem tecken och under, och de skrattade honom i ansiktet. Samma sak kommer de att göra med den andlige här, ser Ni. Han kunde inte vända dem tillbaka till Ordet. Av de miljoner . . .

³⁶⁴ Lyssna nu, församling, noga nu, Ni som är litet grand förvirrade ifråga om det här!

³⁶⁵ Av miljonerna i världen på Elias tid, då Jesabel och Ahab regerade, som — som förebild till motbilden av idag, av hela världen blev bara sjuhundra frälsta genom Elias predikande. Är det riktigt? Det är exakt.

³⁶⁶ Titta! Elia kände aldrig till en enda av dem, som det var så med. Han trodde, att han var den ende frälste, tills Gud öppnade ett av Inseglen och visade honom hemligheten i Boken, att Han hade sjuhundra, som aldrig hade böjt sig för de där trosbekännelserna, som de hade. Då Gud öppnade Sin Bok för Elia, sa Han: "Vänta nu en minut, min son, jag har sjuhundra, som är undanstoppade där ute, som har sina namn i Boken ända sedan världens grund lades. De är mina." Huiitt! Gud öppnade Inseglen.

³⁶⁷ Det är orsaken till, att jag tror, att Johannes ropade en hel del här om kvällen. Han måste ha fått se sitt namn Där, ser Ni. Förstår Ni?

En dag öppnade Gud . . .

368 Elisa, han hade predikat. Han hade gjort allting, och — och — och predikat av hela sitt hjärta. Han gjorde allting, han kunde, och ändå hackade de på honom, kallade honom för allting och sa: ”Du är orsaken till allt det här. Du är spiritist. Det är Du, som får alla de här besvärigheterna att komma. Du är skyldig.”, och allting liknande. Han sa allting till honom. Jesabel hotade att hugga huvudet av honom och allting annat. Det är riktigt. Alla var emot honom.

369 Och sedan sa han: ”Herre, efter att jag har gjort det där, allt som Du sa till mig att göra! Jag har stannat kvar exakt hos Ditt Ord. Då Du sa till mig någonting, var jag tapper. Jag gick rakt fram till kungens ansikte och allting annat och sa till dem: ’SÅ SÄGER HERREN.’ Och Du har inte sagt en enda sak till mig, och jag har inte sagt en enda sak till dem, som inte har skett. Och nu är jag här, den ende som finns kvar av hela skaran. Jag är den ende, som finns kvar, och de försöker döda mig.”

370 Gud sa: ”Jag ska öppna ett av Inseglen och visa Dig någonting.” Han sa: Ser Du, jag har sjuhundra där borta, som inte har böjt knä för... Förenat sig med de där trosbekännelserna än, samfunden. Det finns sjuhundra av dem redo för Bortryckelsen, ser Du.” Å! Å! Han sa till Sin profet, som Han uppenbarar Sitt Ord för, ser Ni, genom Skriften: ”Jag har sjuhundra förberedda namn till från den här generationen, sjuhundra av dem. De har inte böjt sina knän för några” (om jag skulle säga det i den här tiden) ”religiösa organisationer och blivit upplärda av dem.”

371 Förstår Ni, vad jag menar? Så måste det helt enkelt vara. Det måste bara vara så. Och det är enligt Ordet. Då mannen kommer in på scenen, kommer han att vara profet. Precis lika säkert, som att jag står i den här talarstolen. Förstår Ni? Och han kommer att stanna kvar hos det där Ordet. Han kommer inte att låta sig dämpas av någons trosbekännelse eller någonting annat. Det är riktigt. Han kommer att vara ett slags skogsman, som Elisa var, han . . . Och liksom Johannes blev. Han kommer att — han kommer att hata kvinnor, (Gosse!) omoraliska kvinnor. Huitt! Gosse, han kommer att angripa dem! Elia gjorde det, och det gjorde Johannes också. Förstår Ni? Förstår Ni? Och han kommer att vara riktigt ärlig med det där Ordet. Han kommer att vara — vara emot organisationer. Organisation? ”Tänk inte, att Ni ska säga i Er själva: ’Vi har Abraham till vår fader’, för jag säger, att Gud av de här stenarna kan låta barn uppstå åt Abraham.” Förstår Ni? Visst gjorde han det.

372 Var så goda nu, vänner! Här är det Fjärde Inseglet öppnat. Och ryttarna på de fyra hästarna är uppenbarade, så gott jag kan och vet. Det här är nu allt, som ägde rum på jorden.

373 Nästa Insegel vi ser är i Himmelen, där det är själar under altaret.

374 Precis i avslutningen, nu, vill jag säga de här två. . . Bara några ord just här, som jag har nedskrivna. Vi har hoppat omkring på de här fyra Inseglen, de första fyra Inseglen.

375 Imorgon kväll nu, ska vi — ska vi byta scen ifrån saker, som pågår på jorden. Han tittar upp här och ser själarna under altaret, offeraltaret.

Nästa kväll faller domen.

376 Och den fjärde kvällen, rättare sagt den sista kvällen, söndag kväll, vet jag inte. Jag vet inte, vad de här andra betyder. Jag bara läser dem, liksom Ni gjorde. Men: ”Det blev tystnad i en halv timme.”, men det var någonting, som skedde. Jag väntar mig, att Han ska uppenbara Det. Han kommer att göra det. Jag är övertygad om, att Han kommer att göra det.

377 Vi måste gå till olika platser i Skriften, till Uppenbarelsboken 19, för att visa, att Kristi Tillkommelse kommer att ta död på antikrist. Det är orsaken till, att jag måste lämna de där, bara ta de där två verserna. Jag måste gå till olika delar av Skriften för att bevisa de här sakerna. Så det är orsaken till, att jag gick till Uppenbarelsboken 19 för att visa, att antikrists ände kommer att bli att bli dödad av Kristus, då Han kommer, kommer Han att ta död på antikrist.

378 Till Uppenbarelsboken 10 för att visa, att den sjunde ängels Budskap kommer att vara en person i den här yttersta tiden, smord av Gud till en verksamhet precis likadan, som profeten Elia har, som det är förutsagt i Malaki 4, för att uppenbara det (ursprungliga) sanna Gudsordet i den här generationen, Guds ursprungliga Ord i den här generationen. Liksom han gjorde för den naturliga Jesabel, så kommer den här mannen att göra för den andliga Jesabel, samfundsförasmlingarna. Jag måste gå till det 7:e kapitlet. . . Det 10:e kapitlet, verserna 1 till 7, för att bevisa, att det var riktigt. Och bort till Malaki och Amos osv. för att bevisa det.

379 Elia var en profet, som profeterade och fördömde Jesabel just i den generationen.

380 Och Elia dog aldrig. Det gjorde han förvisso inte. Han dök upp igen, cirka åttahundra år senare, vid Jesu Kristi sida på Förklaringsberget. Han är inte död.

381 Nu finner vi, att hans Ande kommer att smörja en man, enligt Guds löfte, i den yttersta tiden, som har utlovats att i den yttersta tiden göra samma sak i den andliga Jesabel, som den gjorde i den naturliga Jesabel.

382 Det var därför jag — jag gick till så mycket i Bibeln för att bevisa det, så att det inte ska lämnas kvar en fråga i Ditt sinne.

Om det är så, så låt mig veta det! Ja, skriv ett brev till mig eller en liten lapp!

383 Och det smälter samman så fullkomligt, till och med vilddjuren, som förstör deras naturliga kroppar i den yttersta tiden, äter upp dem liksom de gjorde då.

384 Så gott jag kan förstå min uppenbarelse, som gavs till mig av Gud och förutsa, att det skulle göras, är det här Sanningen om de fyra hästryttarna, så gott jag kan förstå.

385 Vad tycker Ni om Jesus? [Menigheten gläder sig — Utg.]

Jag älskar Honom, jag älskar Honom
För att Han först älskade mig
Och köpte min frälsning
På Golgatas träd.

386 Kom nu ihåg, utan några . . . (Just så, fortsätt, det där är bra.) Utan några dåliga känslor emot några människor i några organisationer! För Gud har barn i det katolska systemet. Han har barn i metodisternas system. Han har barn i baptisternas system. Hur många av de där, alla de olika systemen, är representerade här ikväll, som kom ut ur det, då Ni såg Ljuset? Låt oss se Era händer! [Församlingen säger: "Amen." — Utg.] Kom nu ihåg, att det finns människor där ute precis lika Er! Men det är systemet, som dödar, ser Ni. Det är antikrists ande, som till sist får dem dithän, att de inte vill höra någon Sanning.

387 Och kommer Ni ihåg här om kvällen, då jag gick igenom beseglingen? Om en man hörde jubelårets kallelse, och han vägrade att bli fri, togs han till dörrposten, och en syl märkte hans öra. Örat är där man hör. "Och tron kommer av, att man hör." Om Han då hör Den och vägrar att ta emot sin frihet, då måste han . . . Måste han tjäna sin samfundsherre resten av sitt liv. Amen.

388 Å! Oj, oj! Är Han inte underbar? [Församlingen säger: "Amen." — Utg.]

Jag älskar Honom, jag . . .

Låt oss bara räcka upp våra händer nu och tillbe Honom!

För att Han först älskade mig (Glory!)
Och köpte min frälsning
På Golgatas träd.

389 [Broder Branham börjar nynna *Jag älskar Honom* — Utg.] Böj nu bara Ditt huvud, och låt oss tillbe Honom nu, medan vi nynnar det! [Broder Branham fortsätter att nynna *Jag älskar Honom*.]

390 Herre, så tacksamma vi är! Jag är så glad, Herre, så lycklig för Dig och Ditt folk. Å, Herre, Du köpte vår frälsning på Golgata. Vi tar emot den med glädje, Herre.

391 Pröva oss nu, Herre, med Din Ande! Och om det finns något ont ibland oss, Herre, något tvivel på Ordet, några personer

här, som inte skulle interpunktera vartenda Guds löfte med ett "amen", så må Den Helige Ande komma ner nu, Ryttaren på den vita hästen, medan Hans Ande, Kristi Ande, mitt för näsan på antikrist och kalla de Sina! Kalla ut dem, Herre!

³⁹² Må de nu omvända sig, kvickt komma till Dig och bli fyllda med Oljan och vinet, och bli förvandlade ifrån Kains döds samfundsmantel, till en det Eviga Livets snövita mantel, som getts ut av Brudgummen! Och då kommer de att gå till Bröllopsmåltiden en dag i uppståndelsens bekräftade Ord. Bevilja oss det, Herre! Rannsaka hjärtana, medan människorna väntar på Dig! Genom Jesu Namn!

[Broder Branham börjar nynna *Jag älskar Honom* – Utg.]

³⁹³ Rannsaka nu bara Ditt hjärta, min broder, min syster, min vän! Jag har varit tillsammans med Er en lång tid. Det är omkring trettioåttio år. Har jag någonsin sagt Er någonting i Herrens Namn, som inte har gått i uppfyllelse? [Församlingen säger: "Nej." – Utg.] Sök Kristus nu, medan Ni har en chans till det! Det kan komma ganska snart, att Ni inte kan göra det. Förstår Ni? Han kan lämna Sitt förböns-säte när som helst, då skulle Du kunna gråta av hela Ditt hjärta, Du skulle kunna stampa, Du skulle kunna tala i tungor, Du skulle kunna springa fram och tillbaka på golvet, Du skulle kunna göra vad som helst, som Du ville och gå in i varenda församling i hela världen, det finns ingenting, inget blekmedel för Dina – Dina synder längre. Då, vad ska Du göra, var är Du då?

³⁹⁴ Nåväl, jag tror av hela mitt hjärta, att sätet fortfarande är öppet, jag tror, att Han fortfarande är på Guds Tron. Men snart kommer Han nu att resa Sig och komma fram för att göra anspråk på det, som Han har återlöst. Han håller på att utföra Släktings-återlösarens uppgift, medan Rut väntar.

³⁹⁵ Men som Ni vet, så snart som Boas hade utfört släktingens uppgift, då kom han och gjorde anspråk på sin egendom. Och det är exakt, vad Bibeln säger, att Han gjorde: "Han kom fram och tog Boken." Då är medlingen över, Han är borta ifrån Tronen, det finns inte längre något Blod på Nådastolen. Och vad är den då? Domarsätet.

³⁹⁶ Låt det inte sägas en vacker dag: "Jag trodde, det var meningen, att Bortryckelsen skulle komma." Och få höra Rösten svara: "Den är i det förgångna." Gud hjälpe Dig!

Låt oss nu böja våra huvuden!

³⁹⁷ Broder Neville, kom och avsluta eller vad Du måste göra! Gud välsigne Er tills imorgon kväll!

FJÄRDE INSEGLET SWD63-0321
(The Fourth Seal)

SERIEN UPPENBARELSEN OM DE SJU INSEGLÉN

Detta Budskap av Broder William Marrion Branham, ursprungligen framburet på engelska på torsdag kväll den 21 mars 1963, i Branham Tabernacle i Jeffersonville, Indiana, U.S.A., har tagits från en inspelning på magnetband och tryckts oavkortat på engelska. Denna svenska översättning trycktes och distribuerades av Voice Of God Recordings.

SWEDISH

©2020 VGR, ALL RIGHTS RESERVED

VOICE OF GOD RECORDINGS
PL 1, 02761 ESPOO, FINLAND

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. Box 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org

Copyright

Alla rättigheter förbehållna. Denna bok får skrivas ut på en hem-skrivare för personligt bruk eller för att delas ut gratis, som ett redskap för att sprida Jesu Kristi Evangelium. Denna bok får inte säljas, reproduceras i stor mängd, laddas upp till en webb-sida, lagras i datasystem, översättas till andra språk eller användas för att be om pengar utan uttrycklig skriftlig tillåtelse från Voice Of God Recordings®.

För ytterligare information, v. g. kontakta:

VOICE OF GOD RECORDINGS
PL 1, 02761 ESPOO, FINLAND

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. BOX 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org